

Bruxelles, 30.11.2020
COM(2020) 777 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Către o Europă neutră din punct de vedere climatic până în 2050

Raport intermediar privind politicile climatice ale UE în 2020

{SWD(2020) 298 final}

„Putem fi încrezători în progresele noastre, dar nu este momentul să ne culcăm pe lauri. Trebuie să ne intensificăm eforturile în toate sectoarele economiei. Politicile Pactului verde european vor stimula tranziția noastră către o economie verde și ne vor permite să reducem mai rapid emisiile de gaze cu efect de seră, pentru a atinge, până în 2030, obiectivul de reducere a acestora cu 55 % față de nivelurile din 1990. Tranziția este fezabilă dacă ne respectăm angajamentul și valorificăm oportunitățile de redresare pentru a relansa economia noastră într-un mod mai ecologic și mai rezilient și pentru crea un viitor sănătos și durabil pentru toți.”

Frans Timmermans, vicepreședintele executiv pentru Pactul verde european

1. ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR INTERNAȚIONALE ALE UE

În 2019, emisiile de gaze cu efect de seră (GES) au scăzut cu 3,7 %, în timp ce economia UE a continuat să crească

În 2019, emisiile de gaze cu efect de seră ale UE-27ⁱ (inclusiv cele provenite din aviația internațională) au scăzut cu 24 % comparativ cu nivelurile din 1990, conform inventarului armonizat al gazelor cu efect de seră (GES)ⁱⁱ. Dacă se includ emisiile și absorbțiile provenite din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, rezultă o reducere netă de 25 % a emisiilorⁱⁱⁱ. Astfel, UE este în continuare pe drumul cel bun pentru a-și realiza obiectivul de reducere a emisiilor de GES cu 20 % până în 2020, asumat în cadrul Convenției-cadru a ONU asupra schimbărilor climatice^{iv}. În 2019, emisiile au scăzut cu 3,7 % față de 2018. Prin urmare, emisiile de GES ale UE au atins cel mai scăzut nivel din 1990 până în prezent. Între 1990 și 2019, PIB-ul combinat al UE a crescut cu aproximativ 60 %. Intensitatea emisiilor de GES a economiei, definită ca raportul dintre emisii și PIB^v, a scăzut la 282 g echivalent CO₂/EUR în 2015, ceea ce reprezintă mai puțin de jumătate din nivelul din 1990.

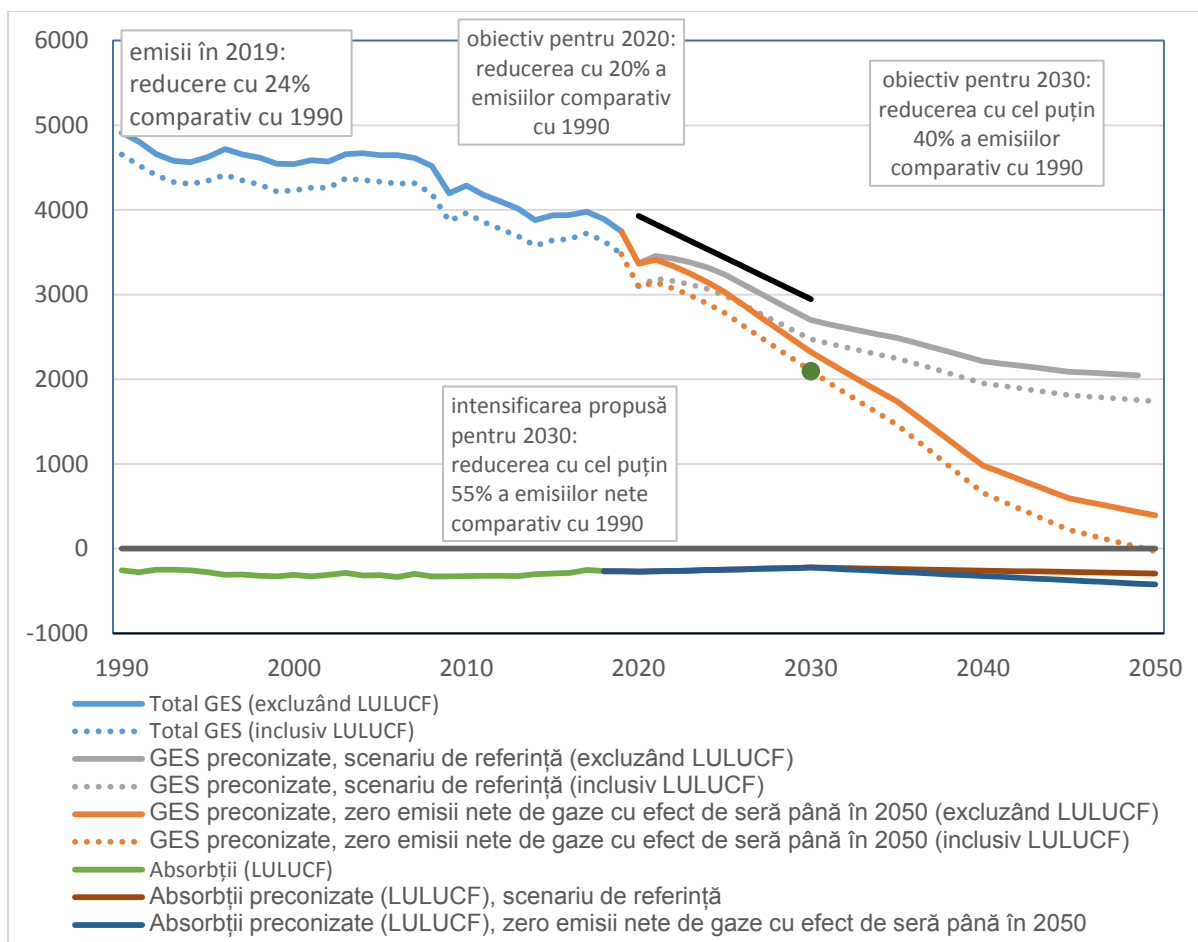

Figura 1: Emisiile totale de GES ale UE-27 (inclusiv cele provenite din aviația internațională) și absorbțiile aferente perioadei 1990-2019, actualul obiectiv pentru 2030 și intensificarea propusă, emisiile preconizate pentru perioada 2020 - 2050 în condițiile menținerii măsurilor existente („scenariu de referință”) și în condițiile aplicării măsurilor suplimentare necesare pentru obținerea neutralității climatice („zero emisii nete de gaze cu efect de seră”) până în 2050^{vi}

Se preconizează că criza provocată de pandemia de COVID-19 va duce la o scădere fără precedent a emisiilor în 2020. AIE^{vii} estimează o scădere de 8 % a emisiilor globale de CO₂, în 2020. *The Carbon Monitor* (Sistemul de monitorizare a emisiilor de dioxid de carbon), condus de un consorțiu internațional de cercetare, estimează că emisiile UE-27 în prima jumătate a anului 2020 au scăzut cu 11 % comparativ cu aceeași perioadă a anului precedent^{viii}. Cu toate acestea, astfel cum s-a întâmplat în trecut, o redresare economică rapidă poate duce la o creștere puternică și rapidă a emisiilor, cu excepția cazului în care politicile direcționează măsuri de stimulare către tranziția verde. Primele date fiabile privind impactul COVID-19 asupra emisiilor din UE vor fi disponibile în raportul de anul viitor.

Chiar și înainte de pandemie, emisiile provenite de la instalațiile staționare din toate țările care fac obiectul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) au scăzut semnificativ cu 9,1 % din 2018 până în 2019. Emisiile care nu fac obiectul EU ETS (precum emisiile provenite din industria care nu face obiectul ETS, transporturi, clădiri, agricultură și deșeuri) au rămas neschimbate din 2018 până în 2019. Cu un an înainte, acestea înregistraseră o ușoară scădere, însă, în ansamblu, emisiile din cadrul acestui grup de sectoare economice se află la un nivel stabil de câțiva ani. Conform contabilizării preliminare în temeiul Protocolului de la Kyoto, scăderea creditelor nete din exploatarea terenurilor,

schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF) între 2013 și 2017 s-a stabilizat în 2018.

Emisiile de CO₂ provenite din aviația internațională au continuat să crească în 2019, mai exact cu 3 % față de anul precedent, și își mențin tendința ascendentă. Emisiile provenite din aviație fac obiectul ETS, dar, pentru moment, numai pentru zborurile din Spațiul Economic European (SEE). În ceea ce privește emisiile provenite din aviația internațională din afara SEE, și anume atât de la zborurile de sosire din, cât și de la cele de plecare către țările care nu aparțin SEE, acestea nu fac, în prezent, obiectul EU ETS, în conformitate cu derogarea prevăzută în directivă. Aceasta a avut drept scop impulsivarea unui mecanism global bazat pe piață, și anume Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSA). Impactul global al aviației asupra climei globale, inclusiv prin intermediul emisiilor sau al efectelor care nu sunt legate de CO₂, este considerabil mai mare decât componenta CO₂ luată separat. S-a estimat că efectele de forțare radiativă care nu sunt legate de CO₂ au fost de două până la patru ori mai mari decât cele ale CO₂, de unde rezultă că impactul total al activităților de aviație din SEE se situează într-un interval de 136-272 de milioane de tone echivalent CO₂^{ix}. Acest interval rezultă din gradele variate de incertitudine care încă predomină cu privire la magnitudinea exactă a diferitelor efecte care nu sunt legate de CO₂ și a compensărilor dintre acestea.

Acțiunile în domeniul climei la nivel european se vor intensifica în vederea atingerii obiectivului de zero emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050, în pofida pandemiei de COVID-19

Anul 2019 a reprezentat o etapă semnificativă pentru acțiunile în domeniul climei la nivel european. Consiliul European a convenit, în decembrie, ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050, în conformitate cu Acordul de la Paris. Parlamentul European a aprobat deja acest obiectiv în rezoluția sa din martie privind schimbările climatice. Pentru a asigura neutralitatea climatică până în 2050, Comisia a prezentat Pactul verde european ca o foaie de parcurs multisectorială cuprinzătoare către o tranziție verde și justă. În principiu, toate acțiunile și politicile UE ar trebui să își unească eforturile pentru ca UE să realizeze o tranziție de succes și echitabilă către un viitor durabil.

O nouă propunere pentru o lege europeană a climei a fost adoptată ulterior de către Comisie în martie 2020, pentru ca obiectivul de neutralitate climatică să devină obligatoriu din punct de vedere juridic în UE. Propunerea a fost modificată în septembrie pentru a include un nou obiectiv pentru 2030 și a sprijini creșterea contribuției UE stabilite la nivel național în temeiul Acordului de la Paris, de la obiectivul anterior de reducere cu cel puțin 40 % la cel de reducere cu cel puțin 55 % față de anul 1990. Figura 1 ilustrează, pe de o parte, nivelul preconizat al emisiilor UE, în condițiile menținerii politicilor și a măsurilor existente și planificate în prezent („scenariul de referință”) și, pe de altă parte, în condițiile unei traiectorii plauzibile către neutralitatea climatică, prin aplicarea de măsuri suplimentare pentru a realiza o scădere de 55 % a emisiilor nete, astfel cum se prevede în Planul privind obiectivele climatice („zero emisii nete de gaze cu efect de seră”).

În urma izbucnirii pandemiei de COVID-19 în primăvara anului 2020, au fost concepute un pachet de redresare și bugetul pentru perioada 2021-2027 cu scopul de a ajuta UE să se redreseze după pandemie și de a sprijini investițiile în dubla tranziție verde și digitală. Consiliul European a convenit în iulie 2020 că 30 % din fondurile în valoare de 1,8 mii de miliarde EUR^x ar trebui să fie direcționate către promovarea tranziției climatice, pentru a ajuta statele membre ale UE să își abordeze provocările privind durabilitatea și pentru a stimula locurile de muncă ecologice și competitivitatea. Cel mai mare potențial de a crea un stimul economic rapid în domeniul politicii climatice și energetice a fost identificat în

domeniul renovării clădirilor, al energiei din surse regenerabile, al hidrogenului din surse regenerabile și al infrastructurii, precum și al mobilității curate, precum vehiculele electrice și punctele de încărcare, integrarea rețelelor inteligente și a sectorului energetic.

Pentru a asigura coerența, Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență (*Recovery and Resilience Facility - RRF*) propus stabilește criteriile pe care ar trebui să le respecte Planurile de redresare și reziliență pentru perioada 2021-2023^{xi}. Planurile trebuie să fie în concordanță cu recomandările specifice fiecărei țări identificate în ciclurile semestrului european din 2019 și 2020 și cu planurile naționale integrate privind energia și clima (PNEC), inclusiv cu privire la tranziția justă. Planurile trebuie să includă atât investiții, cât și reforme care să contribuie la tranziția verde, corespunzătoare obiectivului climatic pentru RRF de 37 % din cheltuielile alocate. RRF face legătura între politici și finanțare, fiind completat de resursele financiare esențiale care asigură Pactul verde european, și anume InvestEU, fondurile de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă, Fondul pentru inovare și Fondul pentru modernizare. Programul Europa digitală va sprijini dubla tranziție ecologică și digitală.

Prezentul raport oferă exemple ilustrative cu privire la modul în care fondurile UE contribuie la inovarea favorabilă climei.

Statele membre identifică politici și măsuri suplimentare pentru atingerea obiectivelor pentru 2030

În 2019, toate statele membre și-au pregătit definitiv planurile naționale integrate privind energia și clima. Acestea arată că, deși statele membre au înregistrat progrese semnificative cu privire la definirea direcțiilor acestora către atingerea obiectivelor actuale privind clima și energia pentru 2030, sunt încă necesare eforturi suplimentare.

Prin punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor naționale existente, se preconizează că emisiile totale ale UE-27 vor fi reduse cu 30 % în 2030, conform proiecțiilor naționale agregate în materie de GES. Luând în considerare punerea în aplicare a măsurilor planificate sau a ambițiilor declarate în PNEC-urile definitive, reducerea globală a GES a UE este estimată la 41 %, atingând astfel obiectivul actual privind reducerea cu cel puțin 40 % a emisiilor.

Cooperarea cu Norvegia și Islanda pentru atingerea obiectivului pentru 2030

Norvegia și Islanda au convenit să coopereze cu UE pentru atingerea obiectivelor acestora de a reduce emisiile de GES până în 2030, cu cel puțin 40 % comparativ cu nivelurile din 1990. În contextul Acordului privind SEE, Norvegia și Islanda vor pune în aplicare, începând cu 2021, Regulamentul privind partajarea eforturilor (*Effort Sharing Regulation - ESR*) și Regulamentul privind LULUCF. Norvegia și Islanda participă deja din 2008 la EU ETS.

2. EMISIILE ÎN SISTEMUL UE DE COMERCIALIZARE A CERTIFICATELOR DE EMISII (ETS)

Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) acoperă emisiile provenite de la aproximativ 11 000 de centrale electrice și fabrici, precum și din transportul aerian pe teritoriul țărilor participante și între acestea.

În 2019, se estimează că emisiile provenite de la instalațiile din toate țările participante la ETS au scăzut cu 9,1 % față de 2018. Această scădere a fost determinată în principal de schimbările din sectoarele producției de energie electrică și termică, în cadrul cărora emisiile

au scăzut cu aproximativ 15 % față de 2018. Se continuă astfel tendința de scădere puternică a emisiilor din ultimii ani. Scăderea a fost determinată în principal de sectorul energiei electrice, în cadrul căruia emisiile au scăzut cu aproape 15 % ca urmare a înlocuirii cărbunelui cu energie electrică din surse regenerabile și a producției de energie pe baza gazelor naturale. Emisiile din industrie au scăzut cu aproape 2 %.

Emisiile verificate provenite din aviație au crescut modest în 2019, cu 1 % față de 2018.

Figura 2 prezintă evoluția istorică și preconizată a emisiilor din cadrul ETS în condițiile menținerii măsurilor existente, împreună cu plafonul pentru emisii și excedentul acumulat de certificate ETS.

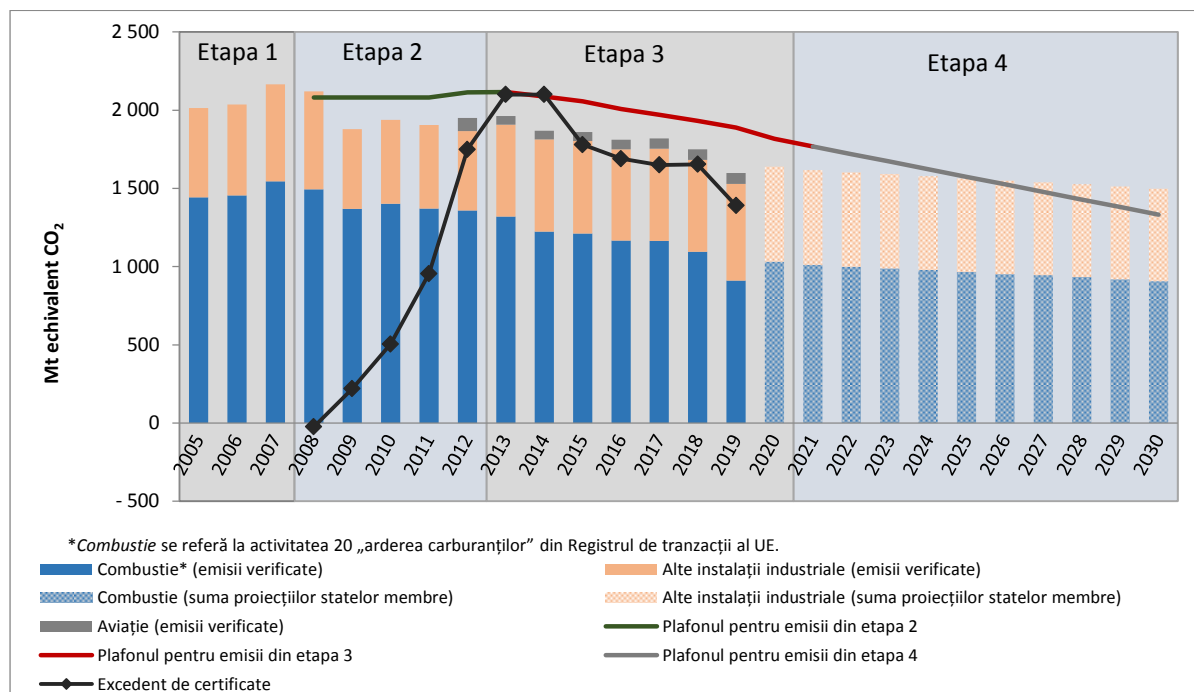

Figura 2: Emisiile din cadrul ETS verificate în perioada 2005-2019, proiecțiile statelor membre în condițiile menținerii măsurilor existente pentru perioada 2020-2030, plafonul pentru emisiile din cadrul ETS pentru etapele 2, 3 și 4, precum și excedentul acumulat de certificate ETS în perioada 2008-2019, (Mt echivalent CO₂)^{xii}

La sfârșitul lunii iunie 2020, numărul total de credite internaționale utilizate sau schimbate se ridică la aproximativ 1,54 miliarde, reprezentând peste 96 % din estimarea totalului maxim permis de 1,6 miliarde. Doar în etapa 3 (2013-2020), au fost schimbate 480,94 milioane de credite internaționale până la sfârșitul lunii iunie 2020. Cu privire la Rezerva pentru stabilitatea pieței (*Market Stability Reserve - MSR*), care este operațională din 2019, Comisia publică anual excedentul pentru anul precedent. În 2019, excedentul s-a menținut la 1,39 miliarde de certificate^{xiii}. Pe baza legislației ETS revizuite pentru etapa 4 (2021-2030), volumele de licitații pentru 2020 au fost reduse cu aproape 40 % sau aproape 375 de milioane de certificate. Volumele licitațiilor din 2021 vor înregistra o reducere similară. În 2021, Comisia va revizui MSR în contextul revizuirii planificate a ETS.

Acordul privind conectarea EU ETS cu ETS din Elveția^{xiv} a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020 și este, în prezent, în curs de a fi pus în aplicare.

După ce au crescut de peste două ori în anul precedent, veniturile din licitarea certificatelor pe piața europeană a carbonului au crescut ușor în 2019^{xv}. Veniturile totale generate de statele membre, Regatul Unit și țările din SEE din licitațiile care avut loc în perioada cuprinsă

între 2012 și 30 iunie 2020 au depășit 57 de miliarde EUR, peste jumătate din această sumă fiind generată în 2018 și 2019. În anul 2019, veniturile totale au depășit 14,1 miliarde EUR și aproximativ 77 % din venituri au fost utilizate sau sunt planificate a fi utilizate în scopuri climatice și energetice, sprijinind astfel tranziția verde.

Exemplu1. Tehnologia îmbunătățită sporește performanța energetică a cuptoarelor intermitente din Italia

Proiectul **LIFE ECONOMICK** din Italia a demonstrat viabilitatea tehnică și economică a aplicării unei noi tehnologii la cuptorul intermitent (sau tip vagon) pentru industria produselor ceramice sanitare. Soluțiile acestuia, care reduc pierderile de căldură și optimizează condițiile de ardere, pot îmbunătăți considerabil performanța energetică a unui cuptor tip vagon și impactul ciclului său de viață, menținând în același timp competitivitatea pe piață și îmbunătățind condițiile de lucru.

©SE.TE.C.SRL

KEY CLIMATE BENEFITS

- 45 % reduction in energy consumption and CO2 emissions with respect to actual ceramic shuttle kilns on the market.
- At global level, considering only the vectors of sanitary, table and ornamental ware, the use of ECONOMICK kiln could lead to a reduction of 3.716.544*10exp6 kcal in energy consumption and 897.120 ten CO2 emissions; in Europe & Turkey respectively 597.994*10exp6 kcal and 145.320 ton.

OTHER ENVIRONMENTAL BENEFITS

- 45% reduction of SOx, HF and dust stemming from combustion.
- 54% reduction of NOx emissions
- 8-10 % reduction of scrap and raw material consumption

SOCIO-ECONOMIC BENEFITS

- Savings in costs for depreciation, energy and raw materials for any factory that replaces a conventional shuttle kiln with ECONOMICK kiln
- Increased competitiveness for European SME using only shuttle kilns, keeping the flexibility that allows them to manufacture unique and high-end products
- Substantial savings for medium and large plants operating tunnel kilns, which can opt for a shuttle kiln with equal energy costs, offering a wide range of advantages in: production planning, organization, quality of end-products and huge savings when sales are low and tunnel is operating with scrap
- Wellness and health benefits for furnace operators enjoying less dust, lower room temperature and no need for night shifts where these only served to keep the tunnel kiln running.

**Proiectul constituie un exemplu al modului în care fondurile UE contribuie la inovarea favorabilă climei în sectoarele care fac obiectul ETS. Acesta a fost finanțat prin intermediul programului LIFE în perioada 2016-2019.*

3. EMISIILE CARE FAC OBIECTUL LEGISLAȚIEI PRIVIND PARTAJAREA EFORTURILOR

Emisiile din cadrul sectoarelor care nu sunt incluse în ETS, cu excepția emisiilor și/sau a absorbțiilor din cadrul LULUCF, precum transporturile, clădirile, agricultura și deșeurile, fac obiectul legislației UE privind partajarea eforturilor. Decizia privind partajarea eforturilor (ESD) stabilește obiective naționale de reducere a emisiilor până în 2020, exprimate ca variații procentuale față de nivelurile din 2005. În temeiul acesteia, statele membre^{xvi} trebuie să respecte limitele anuale de emisii. În mod similar, Regulamentul privind partajarea eforturilor^{xvii} (ESR) stabilește obiective naționale privind emisiile pentru 2030. În prezent, Comisia stabilește nivel anual de emisii alocate (AEA) pentru fiecare țară pentru anii 2021-2030 în conformitate cu actualul ESR, pe baza unei revizuirii cuprinzătoare a inventarelor GES.

Progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de partajare a eforturilor

Statele membre planifică, adoptă și pun în aplicare politici și măsuri pentru a-și atinge obiectivele actuale în materie de partajare a eforturilor pentru 2030. Dacă politicile naționale puse în aplicare în prezent sunt agregate, UE-27 ar reduce emisiile în materie de partajare a eforturilor cu 19 % până în 2030 comparativ cu 2005. Acest procent se situează cu mult sub obiectivul global de reducere a emisiilor cu 30 % în temeiul ESR până în 2030 comparativ cu 2005. Cu toate acestea, odată cu punerea în aplicare a politicilor suplimentare, statele membre au evidențiat în cadrul PNEC-urilor definitive modul în care se poate realiza o reducere de 32 %. Acesta reprezintă un progres evident în comparație cu politicile naționale puse în aplicare în prezent. Figura 3 arată decalajele dintre obiectivele existente pentru 2030 asumate de statele membre în temeiul ESR și prognozele acestora „în condițiile menținerii măsurilor existente” și în condițiile aplicării măsurilor planificate^{xviii}.

Cu toate acestea, pentru a atinge obiectivul actual de reducere a emisiilor la nivelul UE cu 30 %, statele membre vor trebui să pună în aplicare pe deplin măsurile planificate, cu atât mai mult cu cât se propune în prezent creșterea nivelului de ambiție climatică a UE pentru 2030 la o reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică până în 2050^{xix}.

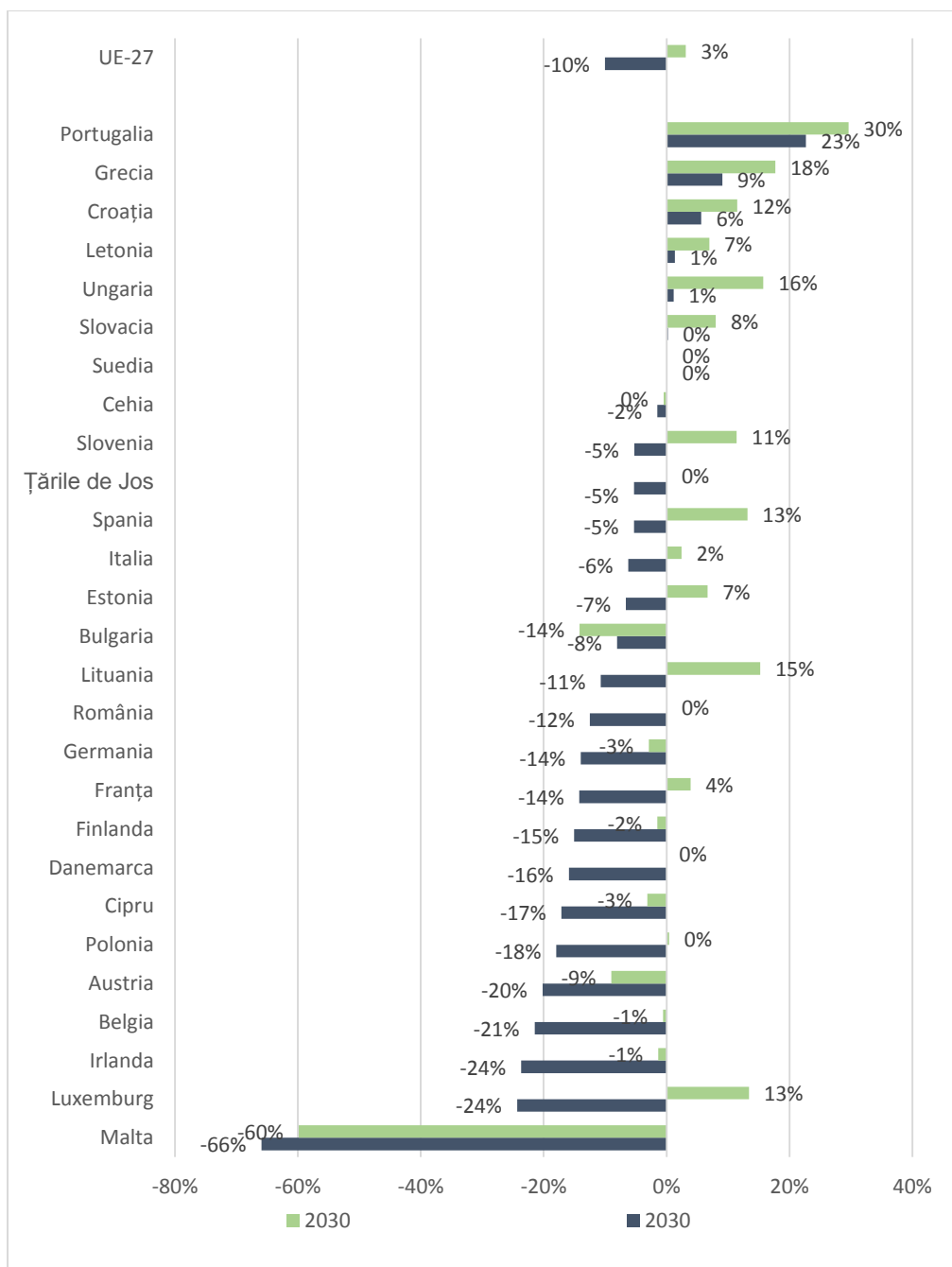

Figura 3: Decalajul dintre obiectivele ESR pentru 2030 și nivelul prognozat al emisiilor^{xx} în condițiile menținerii măsurilor existente și în condițiile aplicării măsurilor planificate în cadrul PNEC-urilor, exprimat în procente din emisiile din anul de referință 2005. Valorile pozitive indică depășirea obiectivelor; valorile negative indică faptul că se preconizează că obiectivele nu vor fi îndeplinite.

Astfel cum se arată în Figura 4 de mai jos, de la lansarea sistemului de partajare a eforturilor în 2013, emisiile la nivelul UE s-au situat în fiecare an sub limita totală. Emisiile UE-27 care fac obiectul ESD au fost cu 10 % mai mici în 2019, comparativ cu 2005. Obiectivul pentru 2020 de reducere cu 10 % va fi, așadar, cel mai probabil, depășit, chiar și fără a lua în considerare impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19.

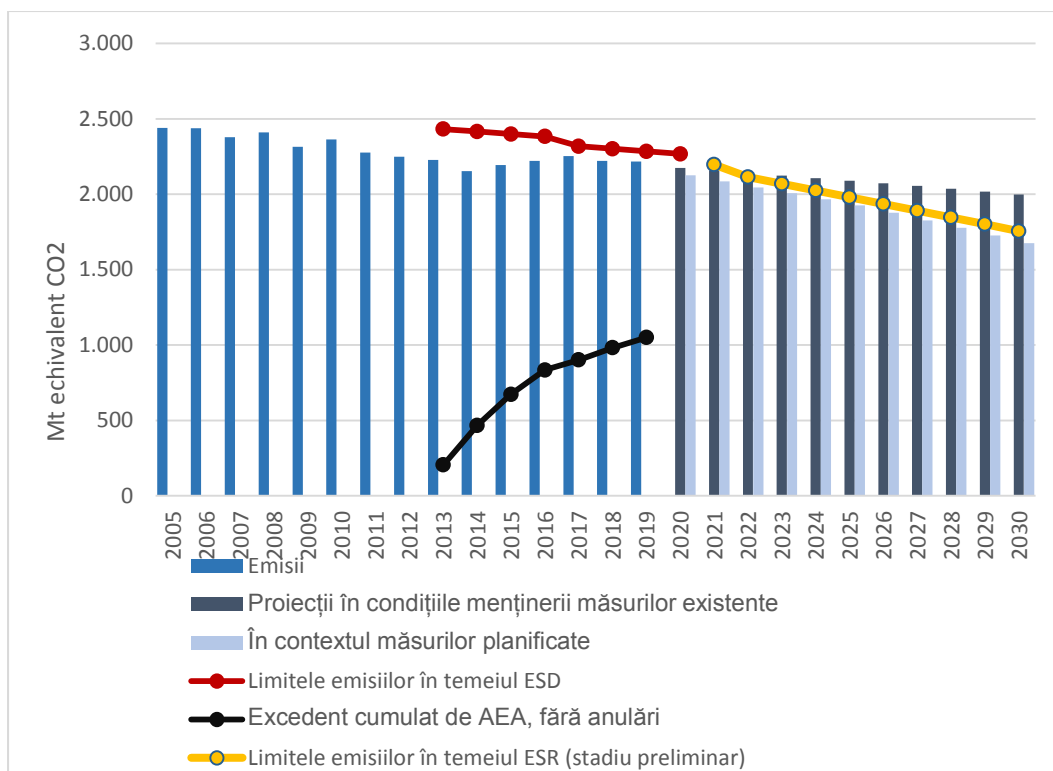

Figura 4: Emisiile în sectoarele care fac obiectul legislației privind partajarea eforturilor pentru perioada 2005-2030 și nivelul anual de emisii alocate (AEA), UE-27 (Mt echivalent CO₂)

Respectarea de către statele membre a Deciziei privind partajarea eforturilor (ESD)

În perioada 2013-2017, toate statele membre și-au îndeplinit obligațiile prevăzute de ESD. Malta și-a depășit nivelul anual de emisii alocate (AEA) în fiecare dintre anii respectivi, însă a compensat deficitul prin achiziționarea de AEA de la Bulgaria. În 2017, Austria, Bulgaria, Cipru, Estonia și Germania, Irlanda, Lituania, Luxemburg și Polonia și-au depășit AEA. Franța, Suedia și Regatul Unit au eliminat excedentul de AEA din 2013 până în 2017 pentru a spori integritatea ecologică a sistemului. La fel ca în anii precedenți, Suedia și-a eliminat excedentul de AEA pentru anul respectiv (5,3 Mt). În 2017, i s-au alăturat Franța și Regatul Unit, care, pentru prima dată, au eliminat excedentul de AEA acumulat în anii precedenți. Franța a eliminat 100 Mt – cea mai mare parte, dar nu în întregime – din excedentul acumulat, iar Regatul Unit și-a eliminat întregul excedent acumulat, în cantitate de 112,4 Mt. Aceasta înseamnă că, în perioada de până în 2017, aceste trei țări au eliminat un excedent total de 244 Mt de AEA – corespunzător unei cincimi din totalul teoretic. Toate celelalte state membre (cu excepția Maltei) și-au plasat în rezervă excedentul de emisii alocate, pentru a le putea utiliza mai târziu. Pentru îndeplinirea obligațiilor asumate în temeiul ESD, nu s-au utilizat credite internaționale rezultate din mecanismul de dezvoltare nepoluantă (CDM) sau din implementarea în comun.

Ciclul de conformitate pentru 2018 este în desfășurare. În 2018, în Malta, emisiile au depășit AEA cu 18 % și, prin urmare, această țară va trebui din nou să achiziționeze AEA. Emisiile din alte zece state membre^{xxi} au depășit AEA din 2018 cu până la 14 %. Aceste state membre au un excedent de AEA reportate din anii precedenți, care pot fi utilizate pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor. Figura 5 arată excedentul de AEA pentru fiecare stat membru în perioada 2013-2018.

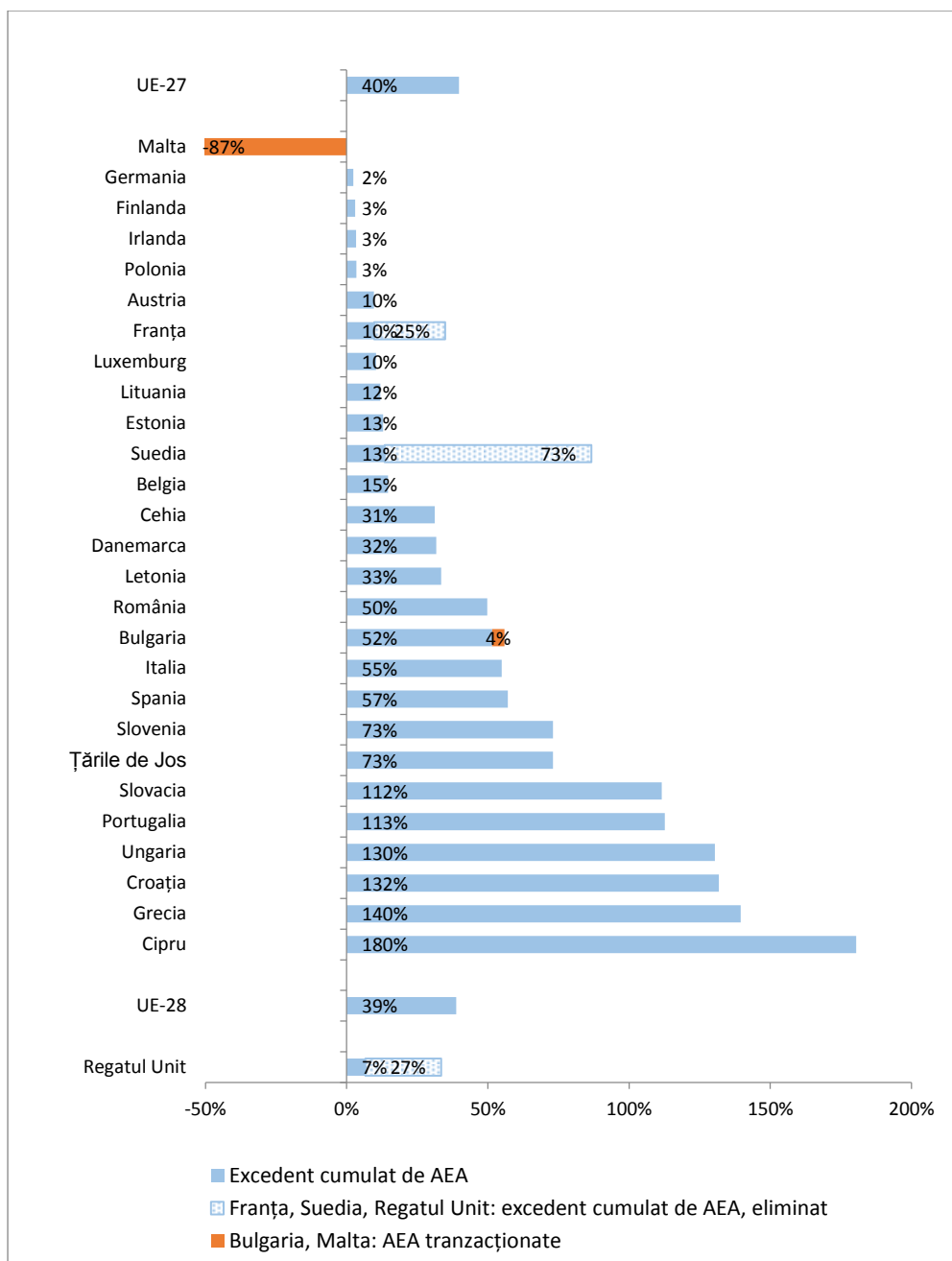

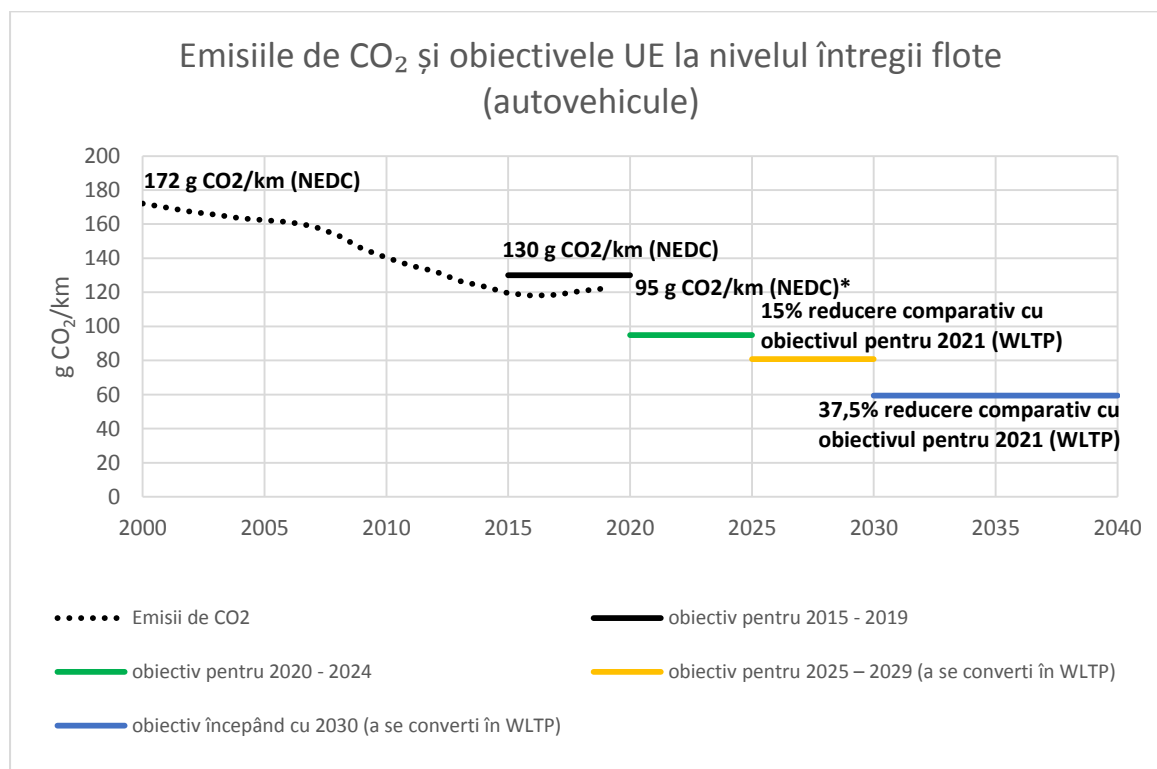
Figura 5: Excedentul cumulativ de unități anuale de emisii alocate (AEA) exprimat ca procent din emisiile din anul de referință 2005, pentru perioada 2013-2018

Datele preliminare pentru 2019 arată o situație similară cu cea din 2018. Malta și-a depășit AEA cu 18 %, Irlanda cu 15 %, iar Luxemburgul cu 11 %, fiind urmat de Estonia cu 9 %. Se preconizează că Cehia se va alătura grupului de state membre care au avut deja emisii mai mari decât AEA în 2018. În cazul unui deficit net, statele membre utilizează mecanismele de flexibilitate din Decizia privind partajarea eforturilor (în afară de reportare și împrumutul de AEA).

Peste o treime din emisiile care fac obiectul legislației privind partajarea eforturilor provin din **transporturi**. După o scădere a emisiilor în perioada 2007 - 2013, emisiile provenind din transporturi au crescut în fiecare an de atunci și sunt în prezent doar ușor mai mici (cu 2 %) decât în 2005. În perspectiva anului 2030, statele membre preconizează, în condițiile

menținerii măsurilor existente, doar o ușoară reducere suplimentară (de 5 % în 2030 comparativ cu 2005). Cu toate acestea, prin punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor planificate, se preconizează că emisiile din transporturi se vor reduce cu 20 % până în 2030, comparativ cu 2005. Aceste tendințe stau la baza nevoii accentuate de a concentra, pe termen scurt, măsurile de redresare pe acest sector specific și subliniază importanța consolidării instrumentelor de politică prin care se reduc emisiile provenite din transport în cadrul unui obiectiv mai ambițios pentru 2030 pe termen mediu.

Standardele privind emisiile de **CO₂ pentru autovehiculele, camionetele și vehiculele grele noi** reprezintă factori esențiali pentru reducerea emisiilor provenite din transporturile rutiere. Până în 2025 și, respectiv, 2030, nivelul mediu de emisii provenind de la autovehiculele noi va trebui să fie cu 15 % și, respectiv, cu 37,5 % mai mic decât în 2021, iar nivelul mediu de emisii provenind de la camionete va trebui să fie cu 15 % și, respectiv, cu 31 % mai mic decât în 2021. Emisiile care provin de la camioanele noi vor trebui să fie cu 15 % și, respectiv, cu 30 % mai mici decât în 2019. Standardele includ un mecanism de stimulare a utilizării pe scară largă a vehiculelor cu emisii zero și cu emisii scăzute, pe baza valorilor de referință începând cu 2025. De asemenea, acestea introduc noi dispoziții pentru a asigura reprezentativitatea reală a emisiilor monitorizate. Figura 6 arată că, deși emisiile medii de CO₂ pe kilometru care provin de la autovehiculele și camionetele noi au rămas sub obiectivele stabilite pentru 2019, datele provizorii pentru 2019 indică o creștere a emisiilor comparativ cu 2018. Conform datelor provizorii, în 2019, emisiile medii au fost de 122,4 g CO₂/km pentru autovehicule (1,6 g peste nivelul din 2018) și de 158,4 g CO₂/km pentru camionete (0,5 g peste nivelul din 2018). Acest lucru confirmă tendința observată în anii precedenți. Prin urmare, producătorii de vehicule vor trebui să reducă în mod semnificativ emisiile flotei acestora pentru a îndeplini obiectivele mai stricte aplicabile începând cu 2020.

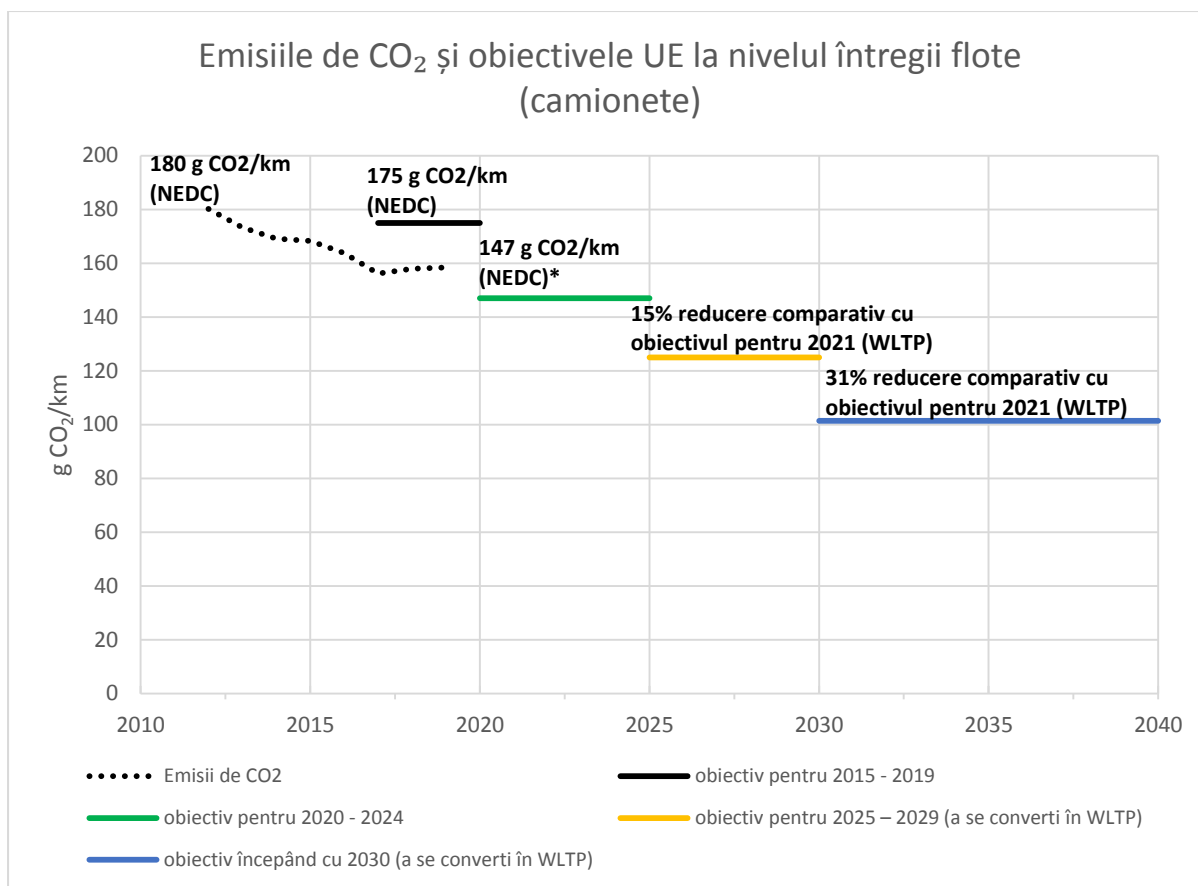

Figura 6: Emisiile medii de CO₂ (exprimate în g/km) pentru autovehiculele și camionetele noi puse în vânzare, comparativ cu obiectivele actuale la nivelul întregii flote până în 2040^{xxii}

Directiva privind calitatea carburanților contribuie la reducerea emisiilor de GES în sectorul transporturilor. Aceasta impune reducerea intensității emisiilor de GES pe durata ciclului de viață a combustibililor cu 6 % până în 2020, comparativ cu 2010. Intensitatea medie a GES aferente carburanților furnizați în 2018 a fost cu 3,7 % mai mică decât în 2010, pe baza datelor raportate de 28 de state membre (Figura 7). Progresul realizat variază foarte mult de la un stat membru la altul, dar aproape toate statele membre trebuie să ia rapid măsuri suplimentare pentru a se asigura că obiectivul pentru 2020 va fi îndeplinit.

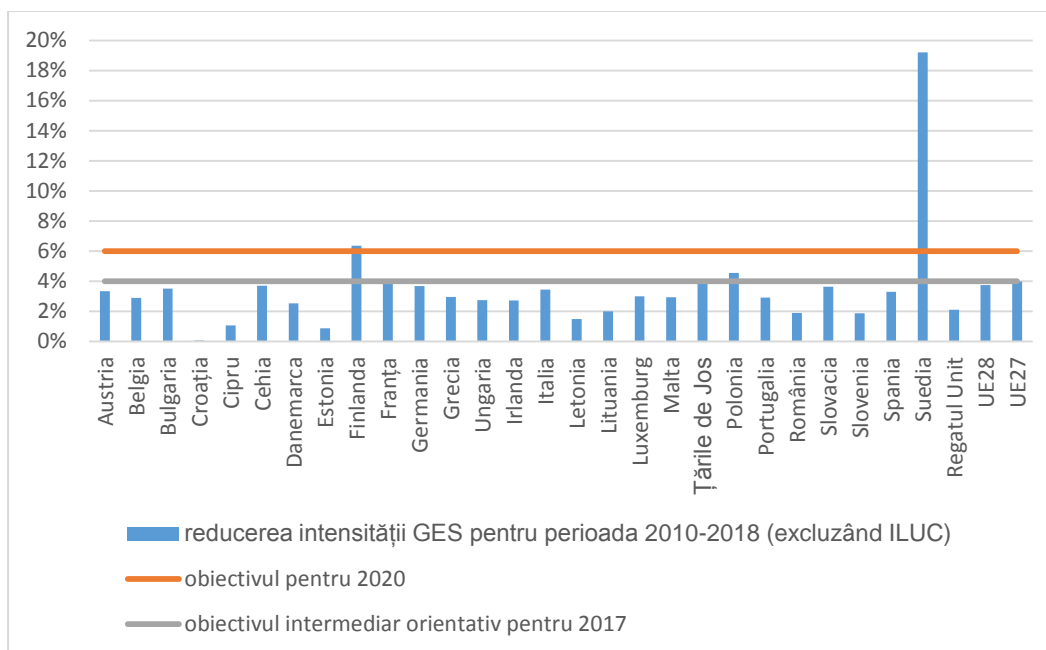

Figura 7: Reduceri ale intensității GES aferente carburanților, realizate de furnizorii de carburanți din UE în cele 27 de state membre raportoare și în Regatul Unit, în perioada 2010-2018

Emisiile provenite din **consumul de energie al clădirilor** prezintă variații de la un an la altul, determinate de fluctuațiile cererii de încălzire în funcție de condițiile climatice. Pe termen lung, emisiile au demonstrat o tendință descendentă din 2005, care se preconizează că va continua până în 2030. Reducerea preconizată a emisiilor reflectă atât disponibilitatea tehnologiilor atractive din punct de vedere economic, care reduc cererea de energie și integrează surse de energie regenerabile. Pentru a realiza neutralitatea climatică până în 2050 și obiectivul intermediar pentru 2030 pe parcurs – precum și pentru o redresare economică rapidă către o tranziție verde – acest sector este esențial, astfel cum se evidențiază în cadrul inițiativei „Un val de renovări pentru Europa”^{xxiii}. Vor fi necesare mai multe măsuri și fonduri pentru a accelera renovările profunde, inclusiv în ceea ce privește perfecționarea și recalificarea forței de muncă^{xxiv}.

Emisiile care nu sunt legate de CO₂ și care provin din **agricultură** s-au situat în 2019 la un nivel similar cu cel din 2005 și se preconizează că, în cazul menținerii politicilor existente, acestea vor scădea doar ușor.

Emisiile provenite din **gestionarea deșeurilor** au scăzut cu 12 % în perioada 2005 - 2019 și se preconizează că această tendință de reducere va continua.

Exemplul 2. Noua tehnică reduce costurile de oxidare biologică a metanului din depozitele de deșeuri

Proiectul **LIFE RE MIDA** a testat – pentru prima dată într-un climat mediteraneean – o tehnică inovatoare de reducere a emisiilor de metan, utilizând oxidarea microbiană. Proiectul a dezvoltat filtre biologice pe scară largă și ferestre ecologice în două depozite de deșeuri pilot din Italia. Principalele realizări includ:

Reducerea cu peste 2 700 t echivalent CO₂ de emisii prin oxidarea biologică a aproximativ 150 000 Nm³ de CH₄, corespunzând unei reduceri cu 37 % a GES anuale curente emise de cele două depozite de deșeuri pilot.

Aceasta demonstrează că pot fi reduse semnificativ costurile aferente tratării biogazului rezidual cu concentrație scăzută de metan. Acest lucru este deosebit de important pentru depozitele de deșeuri închise pentru care întreprinderile de gestionare a deșeurilor nu au alocat resurse financiare suficiente în vederea soluționării problemei emisiilor continue de metan.

©Isabella Pecorini

**Proiectul constituie un exemplu al modului în care fondurile UE contribuie la inovarea favorabilă climei care face obiectul legislației privind partajarea eforturilor*

Ca parte a emisiilor care fac obiectul ESD provenite din **industrie și din alte sectoare**, numeroase **substanțe care diminuează stratul de ozon (ODS)** sunt gaze cu un puternic efect de seră. Consumul de substanțe care diminuează stratul de ozon (ODS) al UE, calculat conform Protocolului de la Montreal, a fost negativ din 2010 până în prezent, cu excepția anului 2012. Astfel, UE își va îndeplini obligațiile de eliminare treptată a consumului de ODS până în 2020, astfel cum se prevede în Protocolul de la Montreal. Echipei în materie de protecție a stratului de ozon a Comisiei i s-a decernat premiul internațional al Protocolului de la Montreal pentru agenții vamali și de asigurare a respectării legii, premiu care recunoaște rolul esențial al acestora în punerea în aplicare a restricțiilor comerciale și a interdicțiilor privind substanțele care diminuează stratul de ozon.

Comisia a evaluat Regulamentul privind substanțele care diminuează stratul de ozon^{xxv} în 2019. Evaluarea arată că, deși regulamentul este foarte eficace cu privire la atingerea

obiectivelor sale, ar putea fi posibilă obținerea acestor rezultate într-o manieră mai eficientă. O nouă propunere de îmbunătățire a regulamentului, luând în considerare aceste constatări, este planificată pentru anul 2021^{xxvi}.

Gazele fluorurate cu efect de seră sunt un grup de gaze utilizate adesea ca înlocuitori ai substanțelor care diminuează stratul de ozon. Cu toate acestea, numeroase gaze fluorurate au un efect de seră foarte puternic. Regulamentul privind gazele fluorurate cu efect de seră^{xxvii} prevede reducerea treptată a hidrofluorocarburilor (HFC) la nivelul UE începând cu 2015 și alte măsuri care vizează emisiile din gazele fluorurate cu efect de seră, cu scopul de a reduce emisiile cu două treimi până în 2030, comparativ cu 2014. HFC sunt, de asemenea, reglementate de Amendamentul de la Kigali la Protocolul de la Montreal, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019.

Exemplul 3. Expertiza din industrie reunită în jurul resurselor privind agenții frigorifice alternativi

Regulamentul european privind gazele fluorurate cu efect de seră încurajează adoptarea de alternative la agenții frigorifice HFC cu un potențial ridicat de încălzire globală. Grupurile din industrie își unesc eforturile pentru a furniza informații cu privire la utilizarea în siguranță a alternativelor, precum amoniacul, hidrocarburile, dioxidul de carbon și alți agenți frigorifici cu potențial de încălzire globală (GWP) scăzut prin intermediul programului de învățare privind agenții frigorifici, emisiile și scurgerile (**Refrigerants, Emissions And Leakage - REAL) Alternatives 4 LIFE**. Resursele dezvoltate ca parte a proiectului oferă un mix inovator de învățare electronică, materiale de instruire directă, exerciții practice, evaluări și o bibliotecă electronică de resurse de învățare.

Programul REAL Alternatives 4 LIFE se bazează pe abordările de succes din cadrul REAL Skills Europe & REAL Zero privind izolarea agenților frigorifici. Acesta a fost elaborat de un consorțiu de parteneri din întreaga Europă, cofinanțat de UE, și a inclus institute de formare și profesionale, precum și organisme reprezentative ale angajatorilor.

Emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră aproape s-au dublat din 1990 până în 2014, spre deosebire de toate celelalte emisii de gaze cu efect de seră, care s-au redus. Cu toate acestea, datorită legislației UE privind gazele fluorurate cu efect de seră, emisiile au scăzut din 2015, în principal datorită reducerii emisiilor de HFC. Datele pentru anul 2019 arată că oferta de gaze fluorurate cu efect de seră a scăzut cu 20 % din punct de vedere al impactului asupra climei și cu 17 % din punct de vedere al volumului, comparativ cu 2018. În 2019, cantitatea totală introdusă pe piață în cadrul sistemului de cote al UE s-a situat cu 2 % sub cantitatea maximă permisă^{xxviii}. Aceasta reflectă trecerea la utilizarea unor gaze cu un potențial de încălzire globală mai scăzut și indică faptul că regulamentul se dovedește eficace în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră.

Comisia planifică o revizuire a Regulamentului privind gazele fluorurate cu efect de seră în 2021 pentru a îmbunătăți normele UE^{xxix}, luând în considerare constatările a trei rapoarte ale Comisiei, adoptate în 2020, privind alternativele la gazele fluorurate cu efect de seră în echipamente specifice^{xxx} și disponibilitatea HFC pe piața UE. În plus, pe tot parcursul anului 2020, Comisia a pus în continuare accentul pe prevenirea importurilor ilegale de hidrofluorocarburi care nu fac obiectul sistemului cotelor.

4. EXPLOATAREA TERENURILOR, SCHIMBAREA DESTINAȚIEI TERENURILOR ȘI SILVICULTURA

LULUCF poate genera atât emisii, cât și absorbții de CO₂ din atmosferă. În perioada 2013-2020, statele membre ale UE s-au angajat să se asigure că emisiile de gaze cu efect de seră și absorbțiile din acțiunile suplimentare din acest sector sunt luate în considerare pentru obiectivul lor de reducere asumat în temeiul Protocolului de la Kyoto. Acțiunile suplimentare sunt determinate prin aplicarea normelor de contabilizare referitoare la datele brute privind emisiile și absorbțiile, asociate cu o activitate precum împădurirea, raportate anual în cadrul unui inventar specific de către fiecare stat membru.

Figura 8 arată că emisiile și absorbțiile „raportate” ale UE per activitate pentru perioada 2013-2018 au produs o absorbție medie de -396 Mt echivalent CO₂, și anume o absorbție netă. Absorbțiile nete raportate au scăzut de la -440 Mt echivalent CO₂ la -319 Mt echivalent CO₂ în perioada 2013 - 2018. Aplicând normele de contabilizare specifice Protocolului de la Kyoto, soldul „declarat” al UE pentru perioada 2013-2018 a produs o absorbție medie anuală (sau un credit mediu anual) de -114.1 Mt echivalent CO₂. Creditele nete contabilizate au scăzut de la -150,3 la -79,3 Mt echivalent CO₂ în perioada 2013 - 2017 și s-au redresat ușor la -94,6 în 2018^{xxxii}. Aceste cantități pentru UE includ atât activitățile „obligatorii”, și anume împădurire/reîmpădurire, despădurire și management forestier, cât și activitățile „alese” în temeiul Protocolului de la Kyoto^{xxxii}.

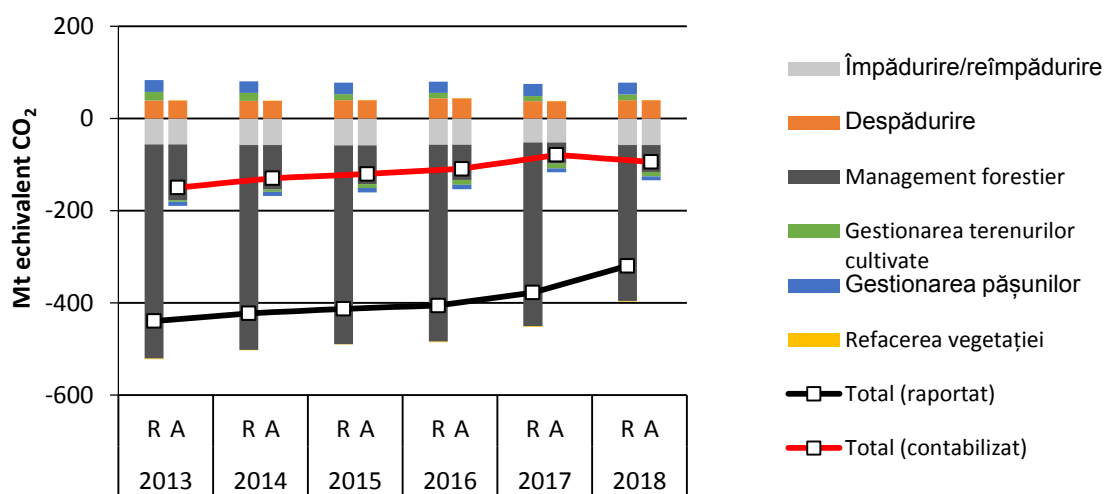

Figura 8: Emisiile și absorbțiile raportate (R) și emisiile și absorbțiile preliminare contabilizate (A) în temeiul Protocolului de la Kyoto, a doua perioadă de angajament, UE-27^{xxxiii}.

Scăderea creditelor nete descrise mai sus a rezultat în principal din scăderea creditelor sau din transformarea creditelor în debite pentru managementul forestier, precum, de exemplu, în Croația, Cehia, Danemarca, Franța, Lituania, Luxemburg și Slovenia. Motivul principal este

Exemplul 4. Reumidificarea turbăriilor degradate reduce emisiile

Proiectul **LIFE Peat Restore** vizează reumidificarea turbăriilor degradate din Polonia, Germania, Estonia, Letonia și Lituania, care acoperă o suprafață de 5 300 de hectare, pentru a restabili funcția naturală a acestora de absorbanți de carbon. În cadrul proiectului, emisiile și stocarea gazelor cu efect de seră, nivelul apei, precum și flora și fauna sălbatică vor fi documentate, analizate și comparate. În plus, vor fi calculate efectele potențiale asupra climei ale reumidificării în ceea ce privește cantitatea estimată de emisii evitate.

©Agnese Priede

Buget total: 6 milioane EUR, contribuția UE fiind de 60 %.

creșterea indicilor de recoltare.

Perturbările naturale au contribuit, de asemenea, la creșterea emisiilor. Carii de scoarță au atacat în mod semnificativ pădurile din Cehia, provocând o creștere dramatică a exploatării forestiere de recuperare. Incidentele singulare, precum incendiile de pădure, care au afectat pădurile din Cipru în 2016 și din Italia și Portugalia în 2017, rezultând în debite pentru anul respectiv, au revenit la „condiții normale” în 2018.

Cu toate acestea, în contextul schimbărilor climatice, este de așteptat ca perturbările naturale să devină mai frecvente. Comportamentul pieței va depinde în principal de contextul economic. Este de așteptat să se intensifice inițiativele de înlocuire a materiilor prime și de utilizare a lemnului pentru energie, precum și programele de împădurire și reîmpădurire, deoarece acestea sunt impulsionate de politicile care vor intra în vigoare în 2021. Trebuie întreprinse eforturi pentru a se asigura că acestea se desfășoară în conformitate cu principiile adecvate de gestionare ecologică, care sporesc rezistența viitoare a pădurilor la incendii, la secetă și la alte perturbări legate de climă și contribuie la inversarea tendințelor privind biodiversitatea, care se află în declin.

Conform estimărilor preliminare care utilizează normele de contabilizare pentru a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, Cipru, Finlanda, Lituania și Țările de Jos au debite nete provenind din LULUCF mai mici de 1 Mt echivalent CO₂ pe an. Sunt preconizate niveluri mai ridicate de debite pentru Cehia, Letonia și Slovenia (1,5, 2,4 și respectiv 3,2 Mt echivalent CO₂ pe an).

Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 al UE integrează emisiile și absorbțiile din sectorul funciar din 2021, utilizând un set de norme de contabilizare adaptate din Protocolul de la Kyoto. Regulamentul privind LULUCF^{xxxiv} impune fiecărui stat membru să se asigure că emisiile contabilizate care rezultă din exploatarea terenurilor sunt pe deplin compensate prin absorbția unei cantități echivalente de CO₂ din atmosferă, prin intermediul acțiunilor întreprinse în acest sector. Pentru ca acest regulament să devină operațional, statele membre au prezentat planuri naționale revizuite de contabilizare a pădurilor, inclusiv nivelurile de referință pentru păduri propuse. Comisia a analizat propunerile revizuite, a consultat grupul de experți în domeniul LULUCF și publicul larg și a abordat problemele prin intermediul corecțiilor efectuate de către statele membre sau al recalculărilor efectuate de către Comisie. Regulamentul delegat de stabilire a nivelurilor de referință pentru păduri ale statelor membre pentru perioada 2021-2025 a fost adoptat de Comisie la 28 octombrie 2020.

5. FINANȚAREA ACȚIUNILOR ÎN DOMENIUL CLIMEI

Integrarea politicilor în domeniul climei în bugetul UE

Realizarea obiectivelor Pactului verde european va necesita o creștere semnificativă a investițiilor și se va baza în mod inevitabil pe implicarea sectorului privat, direcționând investițiile la scară largă către atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la schimbările climatice. Vor fi necesare noi instrumente de politică și mecanisme financiare, modele și servicii de afaceri progresiste și inovare societală pentru a oferi investitorilor semnalele și predictibilitatea corecte, pentru a transforma cercetarea în oportunități cu potențial de investiție și activități inovatoare și pentru a aduce pe piață soluțiile necesare cu privire la acțiunile în domeniul climei.

Se estimează că pentru realizarea obiectivelor actuale ale UE privind clima și energia pentru 2030 va fi nevoie de creșteri ale investițiilor anuale legate de producția și utilizarea energiei în perioada 2021-2030 cu puțin peste 1 punct procentual din PIB în medie, comparativ cu deceniul precedent, și anume o creștere de aproximativ 260 de miliarde EUR pe an. Pentru un obiectiv mai ridicat de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 55 %, această cifră ar crește la aproximativ 350 de miliarde EUR pe an. Aproximativ o treime din aceste investiții suplimentare sunt necesare în sectorul transporturilor și în cel rezidențial. Sectorul public și cel privat vor trebui să mobilizeze această investiție suplimentară. Pentru a sprijini statele membre, Comisia a propus, ca parte a Pactului verde, Planul de investiții pentru o Europă durabilă. Acordul la care s-a ajuns în cadrul reuniunii din iulie a Consiliului European prevede că un procent de cel puțin 30 % din următorul buget pe termen lung al UE (CFM și *Next Generation EU*) ar trebui să fie dedicat acțiunilor în domeniul climei pentru a crește nivelul actual de 20 % stabilit pentru perioada 2014-2020. Cele mai recente date disponibile din Figura 9 arată că astfel de cheltuieli au reprezentat 21 % din buget în 2020 și, în total, în jur de 210 miliarde EUR pe parcursul întregii perioade.

Planul contribuie, de asemenea, la mobilizarea investițiilor private prin instrumente financiare specifice, precum garanțiile UE și finanțarea capitalurilor proprii către Banca Europeană de Investiții. În plus, se va crea un fond pentru o tranziție justă, pentru a sprijini regiunile care se

bazează în mare măsură pe activități cu consum intensiv de carbon, de pildă, oferind acces la programe de recalificare profesională și oportunități de angajare în noi sectoare economice.

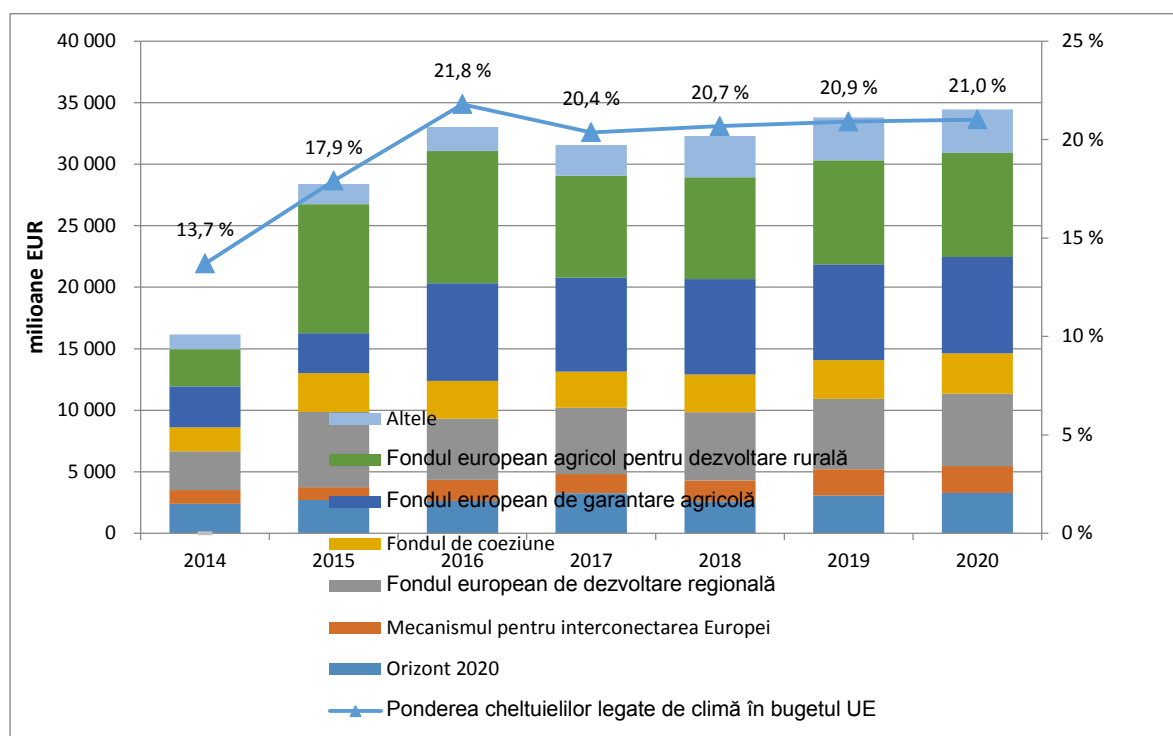

Figura 9: Cheltuieli din bugetul UE legate de politica în domeniul climei, în perioada 2014-2020 (în milioane EUR și ca procent din bugetul UE)

Finanțare durabilă

O schimbare fundamentală a modelelor de investiții pe termen mediu și lung va fi esențială pentru realizarea unei UE neutre în domeniul climei. Ca parte a mediului legislativ, UE își aliniază dispozițiile privind piețele financiare și piețele de capital la provocările în domeniul climei.

UE a continuat să pună în aplicare planul de acțiune din 2018 pentru integrarea durabilității pe piețele de capital:

- Regulamentul privind indicii de referință modificat introduce o nouă categorie, așa-numiții indicii de referință ai UE în domeniul climei, și anume indicele UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicele UE de referință aliniat la Acordul de la Paris, precum și informații privind durabilitatea pentru toți indicii de referință;
- Regulamentul privind taxonomia stabilește un cadru pentru facilitarea investițiilor durabile;
- Regulamentul privind informările referitoare la investițiile durabile în sectorul serviciilor financiare;
- modificări ale actelor delegate existente în temeiul Directivei privind administratorii fondurilor de investiții alternative^{xxxv}, al Directivei privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)^{xxxvi}, al Directivei Solvabilitate II, al Directivei privind piețele instrumentelor financiare (MiFID^{xxxvii} II) și al Directivei privind distribuția de asigurări^{xxxviii} pentru a integra factorii de durabilitate, riscurile de durabilitate și preferințele de durabilitate în cerințele organizației și condițiile de

funcționare pentru entitățile relevante din sectorul financiar, precum și în procesele de supraveghere și guvernanță a produselor.

Ca parte a Pactului verde european, Comisia a lansat și a accelerat procesele pregătitoare pentru o strategie reînnoită de finanțare durabilă, care urmărește consolidarea bazelor pentru investiții durabile, creșterea oportunităților de investiții verzi și gestionarea completă a riscurilor climatice și de mediu.

Cercetare și inovare (Orizont Europa)

Cercetarea și inovarea (C&I) sunt esențiale pentru acțiunile în domeniul climei. Prin urmare, este importantă asigurarea unei finanțări adecvate și declanșarea investițiilor necesare pentru cercetare și inovare, care să sprijine tehnologiile inovatoare, adoptarea pe piață și punerea în aplicare la scară largă a soluțiilor de transformare, necesare pentru realizarea obiectivelor UE în domeniul climei.

În cadrul programului Orizont 2020 privind C&I, cererea de propuneri aferentă Pactului verde european, cu un buget de 1 miliard EUR, are ca scop inițierea unor acțiuni urgente în domeniul climei, sprijinind astfel obiectivele din cadrul Pactului verde. În plus, Consiliul European pentru Inovare^{xxxix} a acordat peste 307 milioane EUR către 64 de întreprinderi și IMM-uri nou-înființate și inovatoare care contribuie la îndeplinirea obiectivelor strategiei „Pactul verde european” și ale Planului de redresare pentru Europa.

Începând cu 2021, programul Orizont Europa privind C&I va contribui la redresarea favorabilă incluziunii și va elabora soluții pentru acțiunile în domeniul climei. Cel puțin 35 % din bugetul acestuia va fi dedicat acțiunilor în domeniul climei.

Utilizarea de către statele membre a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor ETS

În 2019, statele membre ale UE-28 au realizat venituri obținute în urma licitării certificatelor de emisii în valoare de 14,1 miliarde EUR. Creșterea constantă a prețurilor carbonului a dus la o creștere continuă a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor în trecut. Contrar acestui fapt, figura 10 de mai jos arată o ușoară scădere a veniturilor totale obținute în urma licitării certificatelor ETS din 2018 până în 2019. Această scădere rezultă din faptul că nu a avut loc nicio licitație în Regatul Unit în 2019 ca urmare a măsurilor de salvagardare după Brexit. Licitațiile s-au reluat în Regatul Unit în 2020.

În 2019, un total de 77 % din venituri au fost utilizate sau sunt prevăzute a fi utilizate în scopuri legate de climă și energie. Aceasta reprezintă o creștere semnificativă, comparativ cu ponderea de 70 % din 2018.

În perioada 2013-2019, aproape 78 % din venituri au fost destinate cheltuielilor legate de climă și energie, o pondere de 4 % sau o sumă de 1,9 miliarde EUR din veniturile totale fiind direcționată către cheltuielile internaționale legate de climă și energie.

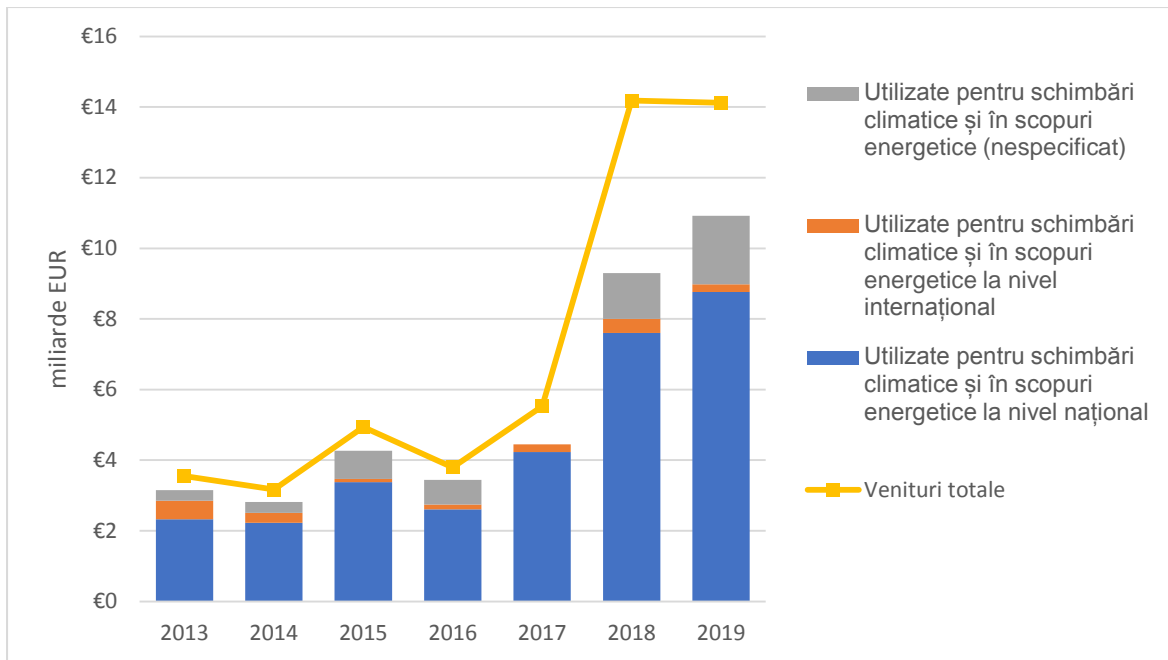

Figura 10: Utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor ETS în perioada 2013-2019 (miliarde EUR), UE-28

Figura 11 arată că, de-a lungul anilor, cele mai multe venituri obținute în urma licitării certificatelor ETS care sunt utilizate la nivel național au fost cheltuite pentru energie din surse regenerabile, eficiență energetică și transport durabil. În 2019, veniturile la nivel național în cuantum de 3,7 miliarde EUR, 2,9 miliarde EUR și, respectiv, 0,7 miliarde EUR au fost cheltuite în aceste scopuri.

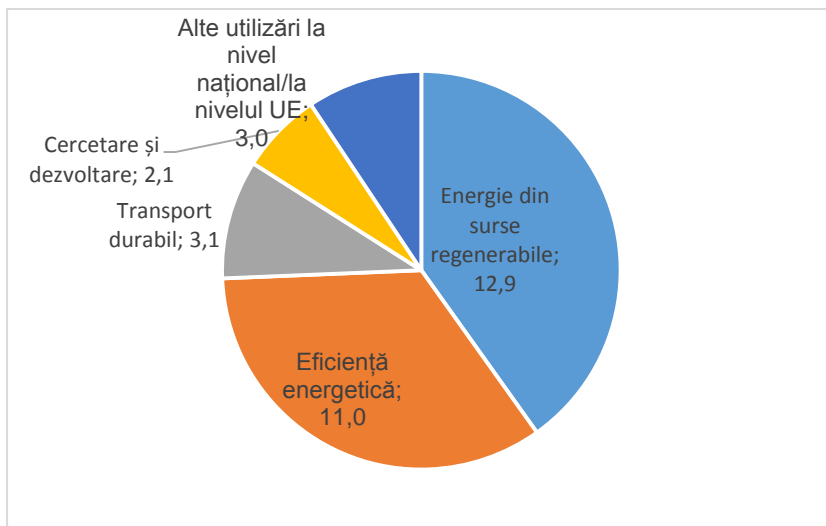

Figura 11: Utilizarea la nivel național a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor ETS, în perioada 2013-2019 (miliarde EUR), UE-28

Rezerva pentru instalațiile nou-intrate (NER 300) în cadrul ETS

NER 300 este un program de finanțare la scară largă pentru proiecte demonstrative inovatoare din domeniul energiei cu emisii reduse de dioxid de carbon. Acesta are drept scop demonstrarea tehnologiilor inovatoare care utilizează energie din surse regenerabile (SRE) și a captării și stocării dioxidului de carbon (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu la scară comercială în interiorul UE. NER 300 a fost finanțat prin monetizarea a 300 de milioane de certificate de emisii din rezerva pentru instalațiile nou-intrate. Fondurile au fost atribuite proiectelor selectate în cadrul a două runde de cereri de propuneri, în decembrie 2012 și în iulie 2014. În consecință, 38 de proiecte care utilizează energie din surse regenerabile și un proiect de captare și stocare a dioxidului de carbon în valoare de 2,1 miliarde EUR au primit finanțare în 20 de state membre ale UE. Nouă proiecte sunt în prezent operaționale și alte trei proiecte din cadrul celei de a doua cereri de propuneri vor deveni operaționale până la 30 iunie 2021. Un proiect este considerat finalizat și alte patru proiecte se află în diferite etape de dezvoltare.

Având în vedere contextul economic și politic dificil, de la conceperea programului NER 300 și până în prezent, 22 de proiecte care fuseseră selectate pentru finanțare au avut dificultăți legate de strângerea de capitaluri proprii suficiente sau de obținerea de sprijin financiar suplimentar și au fost retrase până în iulie 2020. Retragerile din cele două cereri de propuneri au eliberat în total aproape 1,5 miliarde EUR. Modificarea deciziei privind NER 300 a permis reinvestirea fondurilor neutilizate în cuantum de 708,7 milioane EUR din proiectele anulate aferente primei cereri de propuneri prin intermediul instrumentelor financiare existente. În temeiul proiectelor demonstrative InnovFin în domeniul energiei (PDE InnovFin) și al Instrumentului de datorie din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei (ID MIE), până în prezent, a fost alocată o sumă de aproape 201 milioane EUR din pachetul financiar disponibil pentru opt proiecte (a se vedea exemplul 5). Fondurile neutilizate din proiectele anulate în cadrul celei de a doua cereri de propuneri (în prezent, 746 de milioane EUR) se vor adăuga la resursele destinate Fondului pentru inovare.

Exemplul 5. Fondurile NER 300 reinvestite în proiecte pentru producția de carburant din gazele reziduale provenite din producția de oțel și electrificarea transportului public

Fondurile neutilizate din prima cerere de propuneri (709 milioane EUR) sunt reinvestite în PDE InnovFin și ID MIE, ambele administrate de Banca Europeană de Investiții.

De la ultimul raport intermediar, două noi proiecte, Voltalis din Franța, care vizează îmbunătățirea eficienței energetice, și Steelanol, privind decarbonizarea sectorului siderurgic din Belgia (a se vedea mai jos), au fost selectate pentru a beneficia de fondurile NER 300 necheltuite, în cuantum de până la 95 de milioane EUR, în cadrul PDE InnovFin.

În cadrul ID MIE, a fost acordat sprijin aferent NER 300 în valoare de aproximativ 34 de milioane EUR pentru trei proiecte inovatoare în domeniul transportului nepoluant situate în Italia și Germania.

În plus, trei proiecte în materie de energie din surse regenerabile au beneficiat de asistență pentru dezvoltarea proiectelor prin intermediul fondurilor aferente NER 300 necheltuite. Aceste proiecte din Suedia, Italia și Țările de Jos abordează schimbările climatice prin dezvoltarea unor centrale demonstrative inovatoare, primele de acest tip.

PDE InnovFin: Steelanol – producția de carburant din gaze reziduale provenite din producția oțelului

©Jeroen Op De Beeck, ArcelorMittal

Proiectul Steelanol, evaluat la 225 de milioane EUR, a primit un împrumut de 75 de milioane EUR, susținut integral din resursele aferente NER 300. Acest proiect, care este primul de acest tip, își propune să demonstreze o modalitate de producere a etanolului din gaze reziduale complet integrată într-un combinat siderurgic la scară largă, ceea ce reprezintă un progres important cu privire la producția oțelului cu emisii reduse de dioxid de carbon.

Exemplul 5. continuare

ID MIE: Programul de mobilitate electronică Hamburger Hochbahn

Proiectul realizat de Hamburger Hochbahn, un operator de transport public, își propune să reînnoiască și să electrifice flota de transport public urban din Hamburg. Acesta va înlocui autobuzele pe motorină cu 100 de autobuze electrice și va implementa infrastructura de încărcare. Proiectul utilizează în proporție de 100 % energie electrică produsă din surse regenerabile certificată pentru autobuzele electrice din cadrul acestuia. Întreprinderea preconizează că infrastructura de încărcare va fi modulară și adaptabilă, ușor de întreținut și extrem de eficientă din punct de vedere energetic și din punctul de vedere al costurilor.

Proiectul este susținut de ID MIE, contribuția aferentă NER 300 fiind de 4,7 milioane EUR.

Fondul pentru inovare

Fondul pentru inovare vizează reducerea emisiilor de dioxid de carbon și a fost instituit de Directiva EU ETS revizuită pentru etapa a patra. Acesta sprijină, pe o bază competitivă, dezvoltarea pe piață și demonstrarea la scară comercială pentru prima dată a tehnologiilor inovatoare și a inovațiilor revoluționare în sectoarele care fac obiectul EU ETS. Sunt incluse surse regenerabile de energie inovatoare, industrii energointensive, captarea, utilizarea și stocarea dioxidului de carbon, stocarea energiei, precum și produse de substituție și proiecte intersectoriale. Fondul este finanțat prin licitarea a 450 de milioane de certificate și venituri neutilizate din a doua cerere de propuneri aferentă programului NER 300. Până la sfârșitul lunii septembrie 2020, au fost executate 31 de licitații, furnizând peste 590 de milioane EUR. În plus, în 2020 se vor adăuga 746 de milioane EUR din veniturile neutilizate aferente NER 300. Structura de punere în aplicare a fondului a fost stabilită, iar granturile vor fi gestionate de către Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA), în timp ce Banca Europeană de Investiții va acorda proiectelor eligibile asistență pentru dezvoltarea de proiecte.

O primă cerere de propuneri, în valoare de 1 miliard EUR, care se adresează proiectelor de anvergură, a fost lansată în iulie 2020. Aceasta va fi urmată de cereri de propuneri periodice

până în 2030, ajutând întreprinderile să realizeze progrese inovatoare în domeniul soluțiilor de tehnologie curată necesare pentru realizarea neutralității climatice până în 2050. Cererea de propuneri este deschisă proiectelor din sectoare eligibile din statele membre ale UE, Norvegia și Islanda, permițând, în același timp, cofinanțarea din alte inițiative de finanțare publică, precum ajutorul de stat sau alte programe de finanțare din partea UE. O primă cerere de propuneri pentru proiecte la scară mică și cu cheltuieli de capital sub 7,5 milioane EUR este planificată spre sfârșitul anului 2020.

Fondul pentru modernizare

Fondul pentru modernizare va sprijini investițiile în materie de reducere a emisiilor de dioxid de carbon în sectorul energiei electrice și în sistemele energetice mai largi din zece state membre din Europa Centrală și de Est enumerate în Directiva ETS. În plus, cinci state membre eligibile^{xi} au decis să transfere certificate suplimentare către Fondul pentru modernizare. Prin urmare, în perioada 2021-2030 vor fi disponibile aproape 643 de milioane de certificate^{xii}. Cotele statelor membre eligibile rezultate în urma acestor transferuri sunt prezentate în figura 12^{xiii}. Fondul pentru modernizare va urma o procedură administrativă simplă. Statele membre beneficiare sunt responsabile pentru selectarea, finanțarea și raportarea investițiilor și trebuie să respecte normele aplicabile privind ajutorul de stat. Comisia va fi responsabilă pentru deciziile de plată în urma unei evaluări tehnice și financiare realizate de către BEI. Fondul va fi operațional din 2021.

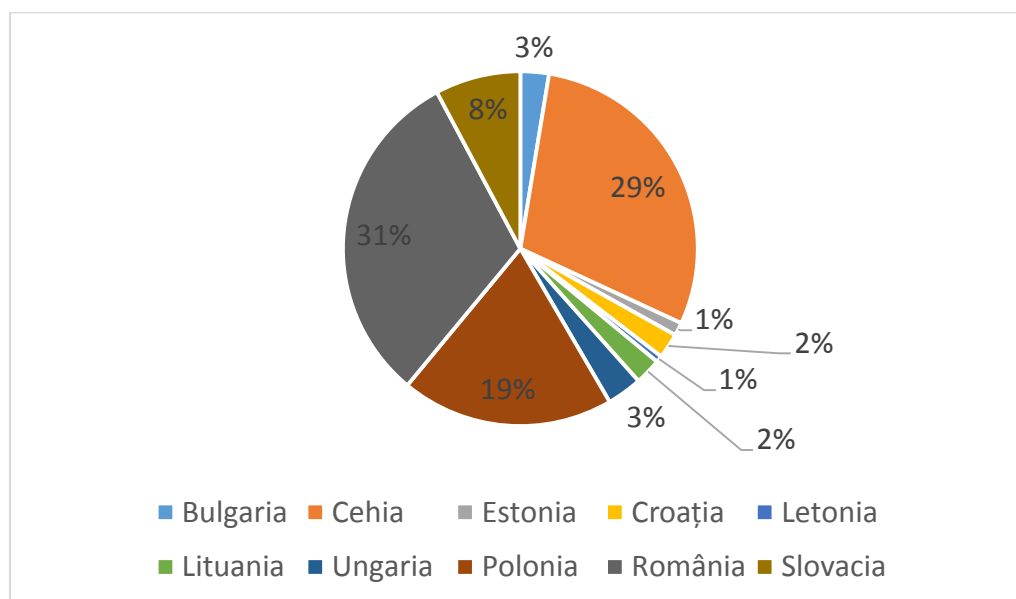

Figura 12: Cotele statelor membre eligibile în Fondul pentru modernizare

LIFE – Politici climatice

Programul LIFE este instrumentul de finanțare al UE pentru mediu și politici climatice, cofinanțând proiecte cu valoare adăugată europeană. Bugetul total pentru finanțarea proiectelor în perioada 2014-2020 se ridică la 2,5 miliarde EUR în cadrul subprogramului pentru mediu și la 0,86 miliarde EUR în cadrul subprogramului pentru politici climatice. Cele mai multe proiecte LIFE în domeniul mediului aduc, de asemenea, beneficii climatice conexe.

Subprogramul LIFE pentru politici climatice sprijină proiectele de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, precum și guvernarea și acțiunile de informare în

domeniul climei. Numărul de propuneri depuse în cadrul cererii de propuneri din 2019 organizată de programul LIFE a fost mai mare decât în anii precedenți. În cadrul cererii de propuneri din 2019 pentru proiecte tradiționale organizată de programul LIFE, au fost recomandate pentru finanțare propuneri care au implicat beneficiari coordonatori din 13 state membre, Spania, Italia și Țările de Jos atrăgând cele mai mari finanțări. În plus, proiectele integrate din cadrul programului LIFE pun în aplicare planuri și strategii regionale, multiregionale sau naționale de mediu și climatice impuse de legislația UE în domeniul mediului sau al climei, acestea beneficiind de un pachet financiar mai mare pentru fiecare propunere decât în cazul proiectelor tradiționale.

Cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027 include un buget majorat, în valoare de 5,43 miliarde^{xliii} EUR, pentru programul LIFE pentru mediu și politici climatice, defalcarea tematică fiind prezentată în graficul circular din figura 13 de mai jos.

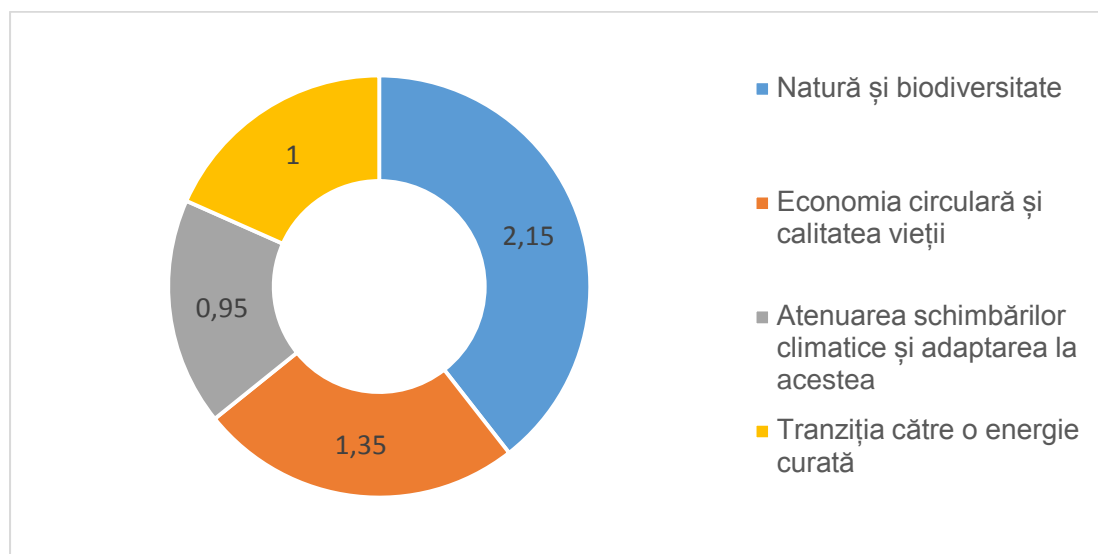

Figura 13: Alocare bugetară propusă pentru programul LIFE în perioada 2021-2027

Programul de sprijin pentru reforme structurale (PSRS)

Din 2016, Comisia a oferit statelor membre asistență și expertiză tehnică extinsă în cadrul unui portofoliu mare de proiecte legate de tranziția verde și neutralitatea climatică. Sprijinul acordat proiectelor ecologice s-a extins semnificativ în timpul punerii în aplicare a PSRS. În cadrul PSRS 2020, aproximativ unul din patru proiecte a contribuit la obiectivele Pactului verde european, inclusiv în privința acțiunilor în domeniul climei. În 2020, a fost lansată, de asemenea, o cerere specială de propuneri pentru a oferi asistență tehnică statelor membre care au solicitat-o în vederea întocmirii planurilor teritoriale pentru o tranziție justă, în contextul Mecanismului pentru o tranziție justă. În general, PSRS 2019 și 2020 au sprijinit 104 proiecte (cel puțin parțial) ecologice din 25 de state membre. PSRS 2020 sprijină, de asemenea, 18 state membre în elaborarea planurilor teritoriale ale acestora pentru o tranziție justă. În același timp, PSRS 2019 a continuat să sprijine tranziția în materie de eliminare a cărbunelui cu două proiecte. În cadrul PSRS 2020, au fost aprobate două misiuni suplimentare, care oferă expertiză statelor membre pentru a contribui la realizarea eliminării treptate a cărbunelui. Începând cu 2020, Instrumentul de sprijin tehnic (IST) restructurat va acoperi, de asemenea, aspecte ale tranziției juste. Bugetul IST poate oferi expertiză adaptată pentru a sprijini proiectarea și punerea în aplicare a politicilor în domeniul climei, inclusiv instruirea relevantă care vizează consolidarea capacității între autoritățile naționale și regionale.

6. ADAPTAREA LA SCHIMBĂRILE CLIMATICE

Impactul schimbărilor climatice se face simțit din ce în ce mai mult în Europa și în întreaga lume. În ultimii cinci ani s-au înregistrat cele mai ridicate temperaturi de până acum, iar valurile de căldură, seceta și incendiile de pădure devin din ce în ce mai frecvente în întreaga Europă. Acest lucru evidențiază nevoia urgentă de adaptare la efectele adverse ale schimbărilor climatice.

Pactul verde european acordă o atenție sporită adaptării la schimbările climatice, pe baza realizărilor actualei Strategii a UE privind adaptarea la schimbările climatice, care a fost adoptată în 2013 în scopul de a pregăti statele membre pentru impactul actual și viitor al schimbărilor climatice:

- ✓ toate statele membre ale UE au în prezent o strategie sau un plan național(ă) de adaptare la schimbările climatice;
- ✓ peste 2 700 de orașe și localități din Europa s-au angajat, prin inițiativa Convenției primarilor, să-și îmbunătățească reziliența la schimbările climatice, reflectând o creștere a numărului acestora cu aproximativ 800 din 2019;
- ✓ mai multe planuri naționale privind energia și clima conțin obiective de adaptare și iau în considerare riscurile climatice pentru sectorul energetic;
- ✓ o nouă versiune a platformei Climate-ADAPT a fost implementată în ianuarie 2019, odată cu publicarea Strategiei Climate-ADAPT pentru perioada 2019-2021;
- ✓ Comisia Europeană a publicat a patra ediție a raportului său PESETA^{xliv} cu privire la o serie de proiecții privind impactul climatic și adaptarea la schimbările climatice în UE și în afara acesteia;
- ✓ programul LIFE continuă să finanțeze proiecte de adaptare la schimbările climatice în domenii esențiale, precum agricultura, silvicultura, gestionarea apei, clădirile sau zonele protejate.

Exemplul 6. Prevenirea incendiilor forestiere în Catalonia printr-o gestionare durabilă a pădurilor

Catalonia a început să-și dezvolte modelele silvicole ORGEST în 2004 ca mijloc de gestionare durabilă a pădurilor și de protejare a acestora împotriva incendiilor mari, permițându-le în același timp să producă în continuare lemn, plută, semințe de pin și alte bunuri. Orientările ORGEST rezultate reprezintă un set de criterii de referință cu privire la managementul forestier, pentru diferitele formațiuni de arbori din regiune. Puțin sub 60 % din planurile de gestionare a pădurilor aprobate în regiune în perioada ianuarie 2014 - iunie 2017 utilizează modelele silvicole ORGEST. Peste jumătate dintre acestea au un obiectiv combinat de producție și prevenire.

Proiectul **LIFE+ DEMORGEST** (împreună cu un proiect complementar LIFE Nature numit Life + Pinassa) a oferit oportunitatea de a aplica modelele ORGEST la scară peisagistică în două zone-pilot cu risc ridicat de incendiu și pe alte șapte parcele demonstrative, în cadrul cărora au fost testate 10 dintre modelele ORGEST. Proiectul ar putea arăta că investițiile în metodele de prevenire a incendiilor forestiere în conformitate cu orientările ORGEST pot genera de 2,5 ori suma investită în ceea ce privește rentabilitatea serviciilor ecosistemice. De exemplu, parcelele care au urmat recomandările aferente modelelor ORGEST au o rată anuală de absorbție a CO₂ care este cu 60 % mai mare decât în scenariile fără gestionare, iar eficiența utilizării apei a crescut cu până la 40 %.

Comisia lucrează în prezent la o strategie nouă și mai ambițioasă a UE privind adaptarea la schimbările climatice; aceasta este una dintre inițiativele anunțate în cadrul Pactului verde european și urmează să fie adoptată la începutul anului 2021. În perioada mai – august 2020, a avut loc o consultare extinsă a părților interesate cu privire la noua strategie. Noua strategie se va baza pe Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice din 2013, care a fost evaluată pozitiv în 2018^{xlv}, incluzând mai multe domenii în care sunt necesare îmbunătățiri și în care este necesar ca UE:

- să își armonizeze acțiunile de adaptare cu Acordul de la Paris, cu Cadrul de acțiune de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre și cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU;
- să sprijine sporirea acțiunilor în domeniul climei întreprinse de către cetățeni prin intermediul noului Pact climatic european;
- să consolideze infrastructura pentru a face față fenomenelor meteorologice extreme și impactului schimbărilor climatice;
- să încorporeze abordări ecosistemice în ceea ce privește evaluarea și alegerea opțiunilor de adaptare la schimbările climatice;
- să acorde o atenție sporită aspectelor de sănătate publică în ceea ce privește elaborarea de politici și planificarea în domeniul adaptării la schimbările climatice.

În 2021 va fi lansată, în cadrul programului Orizont Europa, succesorul programului Orizont 2020, o misiune ambițioasă privind adaptarea la schimbările climatice, inclusiv transformarea societății. Misiunile programului Orizont Europa se vor concentra pe cercetare și inovare la scară largă în domenii cu impact semnificativ pentru UE și vor implica cetățenii, industria și sprijinul public prin eforturi coordonate, pentru realizarea unor obiective ambițioase.

Statele membre raportează periodic în temeiul Mecanismului de protecție civilă al Uniunii. Pe baza acestor rapoarte și probe suplimentare, Comisia publică în mod regulat un raport intitulat *An overview of natural and man-made risks the EU may face* („Privire de ansamblu

asupra riscurilor de catastrofe naturale și de catastrofe produse de om cu care s-ar putea confrunta UE^{xlvi}). Raportul cartografiază și, prin urmare, îmbunătățește gradul de conștientizare și de pregătire în ceea ce privește riscurile legate de incendiile forestiere, inundații, secetă și alte evenimente meteorologice extreme.

7. COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL CLIMEI

Aviație

În octombrie 2019, cea de a 40-a Adunare a OACI și-a reafirmat sprijinul pentru măsura globală bazată pe piață „Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională” (CORSA) și a decis să înceapă să lucreze la un obiectiv pe termen lung pentru reducerea emisiilor provenite din aviația internațională, în vederea adoptării măsurii cu ocazia următoarei Adunări, care va avea loc în 2022. Până în prezent, 88 de țări s-au oferit în mod voluntar să se alăture din 2021, însă există incertitudini legate de acoperirea finală și robustețea schemei, având în vedere rezervele țărilor cu activitate aviatică importantă. În martie 2019, Consiliul OACI a aprobat primul set de șase programe care pot furniza unități pentru compensarea emisiilor pe durata etapei-pilot din cadrul CORSA, din 2021 până în 2023. În 2020, a fost deschisă nouă perioadă de depunere a cererilor pentru un al doilea grup de unități eligibile, care sunt în prezent evaluate, urmând ca OACI să ia o decizie până la sfârșitul anului. În cadrul reuniunii din iunie 2020, Consiliul OACI a convenit, de asemenea, asupra schimbării scenariului de referință pentru CORSA, acesta bazându-se în prezent doar pe emisiile din 2019 din etapa-pilot.

Statele membre ale UE au informat^{xlvii} OACI cu privire la diferențele existente între caracteristicile EU ETS pentru aviație și caracteristicile obligatorii din punct de vedere juridic ale CORSA cuprinse în standardele și practicile recomandate (SARP) pentru a proteja interesele UE. De asemenea, ^{xlviii} în cadrul celei de a 40-a Adunări a OACI, UE a emis o declarație în care afirmă că, deși sprijină în mod ferm CORSA și își menține pe deplin angajamentul de a o pune în aplicare încă de la începutul etapei-pilot, UE își menține dreptul de a crește nivelul ambiției în domeniul climei cu privire la combaterea emisiilor provenite din aviație, fără a discrimina în funcție de naționalitatea operatorilor.

UE dispune deja de un cadru integrat de monitorizare, raportare și verificare pentru EU ETS și CORSA. În plus, Comisia evaluează diferite opțiuni de politică în vederea elaborării unei propuneri legislative până în iunie 2021, pentru a pune în aplicare și alte aspecte ale CORSA în UE, prin modificarea Directivei EU ETS.

Transportul maritim

Transportul maritim internațional acoperă 80 % din volumul comerțului la nivel mondial și este responsabil pentru 2-3 % din totalul emisiilor de GES. În viitor, se estimează că aceste emisii vor crește semnificativ dacă nu vor fi puse în aplicare rapid măsuri de atenuare.

După adoptarea, în 2018, de către Organizația Maritimă Internațională (OMI), a strategiei inițiale de reducere a emisiilor de GES^{xlix}, Comisia Europeană a fost implicată îndeaproape în negocierile aflate în desfășurare în ceea ce privește punerea în aplicare a acesteia. Până în prezent, discuțiile s-au concentrat în special pe măsuri pe termen scurt care pot avea drept rezultat reduceri suplimentare ale emisiilor înainte de 2023, bazându-se și pe măsurile existente ale OMI¹, precum indicele de proiectare pentru eficiența energetică și Planul de gestionare a eficienței energetice a navelor.

În plus, în 2019, sistemul UE de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de CO₂ provenite din transportul maritim a confirmat impactul semnificativ al transportului maritim,

peste 138 de milioane de tone de CO₂ fiind emise în atmosferă în 2018. De asemenea, acesta a confirmat amprenta de carbon semnificativă a comerțului maritim extern al UE, aproximativ două treimi din emisiile de CO₂ raportate provenind din curse înspre sau dinspre un port din afara Spațiului Economic European. În general, aceste emisii de CO₂ reprezintă aproximativ 3,7 % din totalul emisiilor de CO₂ raportate^{li} de Uniunea Europeană în 2018^{lii}. Comisia a publicat în mai 2020 primul său raport anual privind emisiile de CO₂ provenite din transportul maritim. Acest raport permite o înțelegere cuprinzătoare și detaliată a emisiilor de CO₂ provenite de la navele care fac escale în porturile din Spațiul Economic European. De asemenea, acesta oferă analize valoroase cu privire la caracteristicile și eficiența energetică a navelor, ajutând la identificarea diferiților factori care influențează emisiile de CO₂^{liii}. Ca atare, sistemul UE de monitorizare, raportare și verificare (MRV) oferă informații valoroase factorilor de decizie politică în scopul combaterii emisiilor de GES provenite din transportul maritim și ar putea constitui baza oricăror astfel de măsuri care vor fi adoptate în temeiul Pactului verde european. În prezent, se analizează dacă sistemul MRV al UE poate fi aliniat, după caz, la sistemul OMI de colectare a datelor.

În 2019, Pactul verde european a anunțat un set de măsuri pentru a asigura faptul că transportul maritim contribuie la efortul UE în domeniul climei, inclusiv o propunere privind extinderea comercializării la nivel european a certificatelor de emisii la sectorul maritim pentru a se asigura că prețul transportului reflectă impactul său asupra climei și o inițiativă specifică menită să intensifice producția și introducerea de combustibili alternativi durabili pentru nave.

Sprrijinirea țărilor în curs de dezvoltare

Cu un sprijin de 75,2 miliarde EUR oferit în 2019, UE și statele sale membre rămân cei mai mari furnizori de asistență oficială pentru dezvoltare oferită țărilor în curs de dezvoltare. UE, statele sale membre și Banca Europeană de Investiții sunt, de asemenea, cei mai mari furnizori de fonduri publice pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice, cu o contribuție de 23,2 miliarde EUR în 2019, ceea ce reprezintă o creștere de 6,9 %, comparativ cu 2018.

În perioada 2014-2020, Comisia va furniza cel puțin 14 miliarde EUR (sau, în medie, 2 miliarde EUR pe an) pentru a sprijini activitățile în domeniul climei în țările în curs de dezvoltare. În plus, Banca Europeană de Investiții a acordat țărilor în curs de dezvoltare 3 miliarde EUR pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice în 2018. Aceasta finanțează, de exemplu, proiecte în materie de eficiență energetică și energie din surse regenerabile în Africa și în alte regiuni.

Inițiativa „Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice plus” (AMSC+), cu un buget de 750 de milioane EUR în perioada 2007-2020, contribuie la atingerea obiectivului de integrare a aspectelor legate de schimbările climatice cu 20 % pentru perioada 2014-2020. Inițiativa emblematică AMSC+ a UE ajută cele mai vulnerabile țări ale lumii să abordeze schimbările climatice. Aceasta se concentrează pe construirea rezilienței la schimbările climatice în țările cel mai puțin dezvoltate (LDC) și în statele insulare mici în curs de dezvoltare (SIDS). În 2015, AMSC+ s-a extins pentru a include țări cu venituri medii în sprijinul punerii în aplicare a contribuțiilor stabilite la nivel național (CSN) ale acestora, în temeiul Acordului de la Paris. Până în prezent, aceasta a finanțat peste 80 de proiecte în Africa, Asia, Zona Caraibilor și Pacific. În plus, în 2018, Comisia s-a angajat să contribuie cu suma de 10 milioane EUR la fondul de adaptare la schimbările climatice al CCONUSC.

De asemenea, se va institui un instrument de asistență tehnică care să ofere asistență tehnică și consiliere în materie de politici pentru a sprijini modernizarea și punerea în aplicare a

contribuțiilor stabilite la nivel național în temeiul strategiilor și planurilor de acțiune în domeniul climei care fac obiectul Acordului de la Paris. Instrumentul va sprijini, de asemenea, formularea și punerea în aplicare a planurilor naționale de adaptare, a politicilor și practicilor funciare, a strategiilor de reducere a riscurilor de dezastre și a strategiilor de dezvoltare privind reducerea emisiilor de dioxid de carbon sau neutralitatea în materie de emisii de dioxid de carbon. La nivel regional, UE sprijină Inițiativa de adaptare la schimbările climatice a Africii pentru a promova adaptarea la schimbările climatice pe întregul continent.

UE și statele sale membre sunt principalul donator mondial de ajutor umanitar, inclusiv pentru persoanele care sunt cele mai vulnerabile la impactul schimbărilor climatice. Pregătirea pentru dezastre – inclusiv pentru cele cauzate de schimbările climatice – este încorporată într-o măsură tot mai mare în programele și proiectele de ajutor umanitar.

Note tehnice

ⁱ „UE-27” înseamnă actuala UE.

ⁱⁱ AEM (Agenția Europeană de Mediu) (2020), *Approximated EU greenhouse gas inventory – Proxy GHG emission estimates for 2019* („Inventarul armonizat al gazelor cu efect de seră din UE – Estimările indicative ale emisiilor de GES pentru 2019”), în curs de apariție.

ⁱⁱⁱ Nu s-a efectuat nicio estimare privind emisiile și absorbțiile provenite din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (*land-use, land-use change and forestry* - LULUCF) în inventarul aproximativ al gazelor cu efect de seră din UE pentru anul 2019. Prin utilizarea datelor privind LULUCF din 2018 ca indicator pentru 2019, reducerile nete ale emisiilor (inclusiv cele provenite din LULUCF), comparativ cu 1990, au fost de 25 %.

^{iv} Pe lângă obiectivul asumat în temeiul CCONUSC, UE-27, împreună cu Islanda și Regatul Unit, s-au angajat, de asemenea, la o reducere obligatorie a emisiilor în a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto (2013-2020). Obiectivul este reducerea emisiilor cu 20 %. Pentru informații mai detaliate, a se vedea SWD [xyz], care conține informații suplimentare și este anexat la prezentul document.

^v Raport cu titlu exemplificativ, imprecis din punct de vedere statistic, deoarece PIB-ul (contabilizarea națională) și emisiile (teritoriul) au domenii de aplicare diferite.

^{vi} Având în vedere domeniile de aplicare diferite utilizate în cuantificarea „scenariului de referință” și a celui care vizează „zero emisii nete de gaze cu efect de seră” [domenii care nu includ aviația internațională, SWD(2020) 176], cele două serii temporale prezentate în prezentul document ca „scenariu de referință” și „zero emisii nete de gaze cu efect de seră” au fost calibrate la nivelul obiectivului actual al UE prin utilizarea nivelurilor istorice ale emisiilor, inclusiv a celor provenite din aviația internațională în 2019. În plus, obiectivele de reducere pentru 2020 și 2030 cu privire la UE (exprimate în procente) au fost convertite în limite aproximative de emisii pentru UE-27.

^{vii} AEI (2020), *Sustainable Recovery* (Redresare durabilă), AIE, Paris. <https://www.iea.org/reports/sustainable-recovery>.

^{viii} Sistemul de monitorizare a emisiilor de dioxid de carbon: date actualizate la 20 august 2020. <https://carbonmonitor.org/>

^{ix} Directiva 2008/101/CE, considerentul 19, disponibilă la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1539889146921&uri=CELEX:32008L0101>

^x Cadrul de finanțare multianual al UE pentru perioada 2021-2027 în valoare de 1 074,3 miliarde EUR și Next Generation EU în valoare de 750 de miliarde EUR, principalul instrument pentru punerea în aplicare a pachetului de redresare.

^{xi} Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2020) 205 final.

^{xii} Ca urmare a modificărilor domeniului de aplicare al ETS, seriile temporale de dinainte de 2013 nu sunt coerente. Figura include toate țările participante la EU ETS în anii respectivi. Plafonul pentru emisii din etapa 4 cu obiectivul existent de 40 %. Aviația este inclusă în plafonul pentru perioada 2012-2019.

^{xiii} C(2020) 2835 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal->

[content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516\(01\)&rid=2](https://content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516(01)&rid=2)

^{xiv} Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană pentru crearea unei legături între respectivele lor scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, JO L 322, 7.12.2017, p. 3.

^{xv} Licitările pentru Regatul Unit, suspendate temporar în 2019, au fost reluate în 2020.

^{xvi} Conform Acordului de retragere, Regatul Unit continuă să aplice dispozițiile esențiale din cadrul ESD.

^{xvii} Regulamentul (UE) 2018/842 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris.

^{xviii} Ca urmare a Brexitului, obiectivele agregate (AEA) pentru cele 27 de state membre nu mai ating cu exactitate obiectivele de reducere la nivelul UE exprimate în procente, astfel cum sunt prevăzute în cadrul ESD și ESR. Diferența pentru 2030 este de aproximativ 1 punct procentual.

^{xix} Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030, COM(2020) 562 final.

^{xx} În 2019 și 2020, statele membre au prezentat, ca parte a legislației privind partajarea eforturilor, proiecții în contextul PNEC-urilor și al Regulamentului (UE) nr. 525/2013 privind mecanismul de monitorizare (RMM). Proiecțiile agregate „în condițiile menținerii măsurilor existente” pentru sectoarele care fac obiectul partajării eforturilor se bazează pe prezentarea proiecțiilor privind GES în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 privind mecanismul de monitorizare (RMM) sau al PNEC-urilor, oricare dintre acestea este mai recent. 13 state membre au raportat proiecții actualizate cu privire la GES în 2020 (Austria, Belgia, Cipru, Danemarca, Estonia, Grecia, Irlanda, Letonia, Lituania, Luxemburg, Polonia, Slovenia și Ungaria). Măsurile planificate agregate se bazează pe proiecțiile privind gazele cu efect de seră pentru 2030 „în condițiile aplicării măsurilor suplimentare” pentru sectoarele care fac obiectul partajării eforturilor și care au fost incluse în PNEC-uri. În cazul în care statele membre au furnizat, în martie 2020, în temeiul RMM, proiecții calibrate în raport cu date de inventar mai recente, au fost utilizate acestea. Cu privire la puținele state membre pentru care nu sunt disponibile proiecții privind măsurile planificate pentru sectoarele care fac obiectul partajării eforturilor (Danemarca, Portugalia, România, Slovacia, Suedia și Țările de Jos), au fost aplicate următoarele corecții privind discrepanțele: Obiectivele ESR pentru Danemarca, România și Țările de Jos, întrucât obiectivele stabilite în cadrul PNEC-urilor implică îndeplinirea obiectivelor ESR la nivel intern, obiectivele naționale interne ale ESR (Slovacia), fiind prezentate proiecții privind măsurile suplimentare în temeiul RMM în 2019 (Portugalia). Cu privire la Suedia, au fost prezentate, în martie 2019, proiecții în condițiile menținerii măsurilor existente; de atunci, au fost puse în aplicare sau planificate anumite măsuri în vederea realizării obiectivului intern privind realizarea unor reduceri cu cel puțin 50 % pentru sectoarele care fac obiectul ESR; aceste măsuri vor fi reflectate doar în proiecțiile actualizate din martie 2021. Cu privire la Bulgaria, se remarcă faptul că proiecția în condițiile menținerii măsurilor existente prezintă emisii mai reduse decât proiecția în condițiile aplicării măsurilor suplimentare. Unul dintre motive este că acestea provin din exerciții de modelare diferite, proiecția în condițiile menținerii măsurilor existente provenind din prezentarea din 2019 în temeiul RMM, iar proiecția în condițiile aplicării măsurilor suplimentare provenind din PNEC-ul final. Au fost utilizate valorile anului de referință 2005, astfel cum au fost prevăzute de Decizia privind partajarea eforturilor și publicate în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, și anume în SWD(2018) 453, cu excepția cazului în care au fost disponibile în PNEC-uri actualizările statelor membre cu privire la acestea pe baza unor inventare mai recente.

^{xxi} Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Estonia, Finlanda, Germania, Irlanda, Luxemburg și Polonia.

^{xxii} Obiectivele pentru perioada 2021-2024 vor fi calculate în cadrul procedurii de testare a vehiculelor ușoare armonizate la nivel mondial (WLTP).

^{xxiii} COM(2020) 662 final.

^{xxiv} „Evoluția ocupării forței de muncă și a situației sociale în Europa în 2019”, capitolul 5.

^{xxv} Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon. Evaluarea poate fi consultată la adresa: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ozone/docs/swd_2019_406_en.pdf

^{xxvi} <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12310-Ozone-layer-protection-revision-of-EU-rules>

^{xxvii} Regulamentul (UE) nr. 517/2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră.

^{xxviii} AEM, F-Gases report 2020 (Raportul pentru 2020 privind gazele fluorurate cu efect de seră), în curs de apariție.

^{xxix} <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12479-Review-of-EU-rules-on->

fluorinated-greenhouse-gases

^{xxx} <https://ec.europa.eu/clima/news/more-climate-friendly-alternatives-harmful-greenhouse-gases-used-air-conditioning-and-ro>

^{xxx} Tendința emisiilor și a absorbțiilor raportate pentru UE diferă de contabilizare din cauza unei scăderi semnificative cu 65 Mt echivalent CO₂ a absorbțiilor nete la nivelul managementului forestier din România în 2018. Acest lucru este notat ca o eroare în Raportul inventarului național al UE din 2020 (Tabelul 11.6, p 896). În contabilizare, creditele acordate la nivelul managementului forestier din România sunt plafonate la 3,5 % din emisiile din anul de referință.

^{xxxii} Danemarca, Germania, Irlanda, Italia, Portugalia și Spania au ales să includă gestionarea terenurilor cultivate în contabilizarea acestora; Danemarca, Germania, Irlanda, Italia și Portugalia au ales, de asemenea, gestionarea pășunilor; România a ales refacerea vegetației.

^{xxxiii} Emisiile și absorbțiile raportate provenind din LULUCF în temeiul Protocolului de la Kyoto, astfel cum se arată în Figura 8, se bazează pe activități specifice și nu sunt aceleași cu emisiile și absorbțiile terestre raportate provenind din LULUCF în temeiul inventarului Convenției CCONUSC, astfel cum sunt incluse în Figura 1.

^{xxxiv} Regulamentul (UE) 2018/841 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030.

^{xxxv} Directiva 2011/61/UE privind administratorii fondurilor de investiții alternative.

^{xxxvi} Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).

^{xxxvii} Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

^{xxxviii} Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare)

^{xxxix} Comisia Europeană a lansat Consiliul European pentru Inovare (CEI) ca o inițiativă emblematică menită să sprijine inovatorii europeni în extinderea inovării avansate și progresiste. Propunerea privind programul Orizont Europa a alocat 10 miliarde EUR pentru CEI.

^{xl} Cehia, Croația, Lituania, România și Slovacia.

^{xli} https://ec.europa.eu/clima/policies/budget/modernisation-fund_ro

^{xlii} Din cauza transferurilor naționale, aceste cote se abat de la cele enumerate în anexa IIb la Directiva ETS.

^{xliiii} Alocare în temeiul concluziilor Consiliului European.

^{xliiv} <https://ec.europa.eu/jrc/en/peseta-iv>

^{xliiv} https://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/what_ro

^{xlivi} https://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/swd_2017_176_overview_of_risks_2.pdf. Următorul raport va fi publicat în noiembrie 2020.

^{xlvii} <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32018D2027>

^{xlviii} https://www.icao.int/Meetings/a40/Documents/10132_en.pdf (a se vedea p. 79).

^{xlix} Obiectivele OMI: reducerea emisiilor anuale totale de GES provenite din transportul maritim internațional cu cel puțin 50 % până în 2050 comparativ cu 2008 (obiectiv care va fi revizuit în 2023) și decarbonizarea completă cât mai devreme posibil, înainte de sfârșitul secolului, precum și îmbunătățirea cu 40 % a intensității emisiilor de CO₂ până în 2030.

^l În ceea ce privește calitatea aerului, în 2016, OMI a confirmat intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2020, a limitei globale mai stricte de 0,5 % (în scădere de la 3,5 %) privind conținutul de sulf al combustibililor maritimi.

^{li} <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1598194010804&uri=CELEX:52019PC0038>

^{lii} 2019 Annual Report from the European Commission on CO₂ Emissions from Maritime Transport (Raportul anual din 2019 al Comisiei Europene privind emisiile de CO₂ provenite din transportul maritim), https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/transport/shipping/docs/swd_2020_82_en.pdf

^{liii} https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/transport/shipping/docs/swd_2020_82_en.pdf